

வெந்றிமலரி வெளியீடு 32

Free Circulation

சிவத் தழிழ்

2019

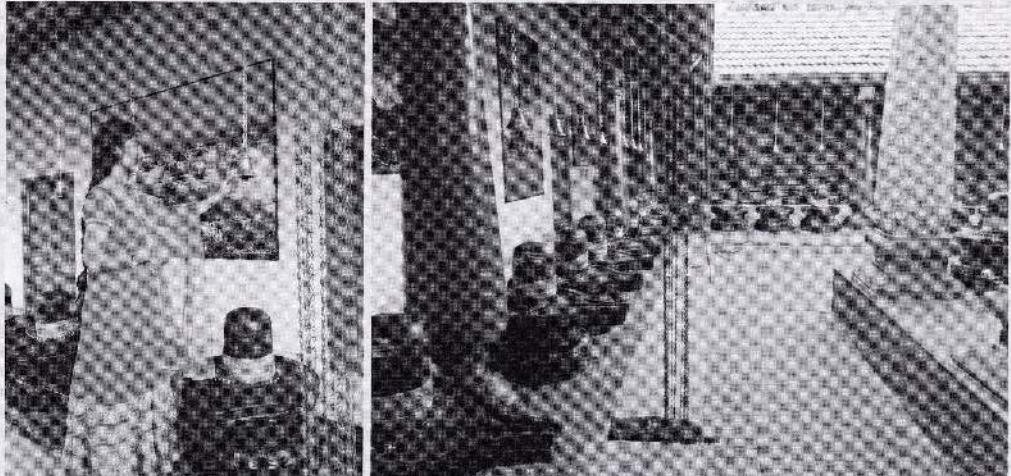
கீஸ்லாத கடவுணம்
ஒருக்கின்ற
மனிதர்களும்!

பிரதம ஆசிரியர்

கலாநிதி மு.க.சு.சிவகுமாரன் B.F.A

அகமும் புறமும் ஆயம் அமைப்போம்

ஈழத்தில் நுழைய அரவணனக்கும் திருவாசக அரண்மனை!

இந்திய அமைதிப்படை யாற்பாணத்தில் இருந்த காலம். ஜயத்தின் அடிப்படையில் தமிழ் இளைஞன் ஒருவன் சித் திரவதைக்கு உள்ளானான்.

அவன் முதுகில் கொடுங்காயத்தை ஒரு இராணுவ வீரன் ஏற்படுத்த, மற்றொருவன் அந்த காயத்தில் நெருப்பிட்டு கொள்கினான்.

வலியில் துடித்து உயிருக்குப் போராடிய இளைஞனை மற்றொரு வீரன் இரக்கப்பட்டு, தப்பிக்க உதவினான்.

உயிர் பிழைத்த அந்த இளைஞன், “திருமணம் செய்ய மாட்டேன் இந்த இரண்டாம் வாழ்க்கை, சமூகப் பணிக்கும் இறைப்பணிக்கும் மட்டுமே” என்று முடிவெடுத்து...

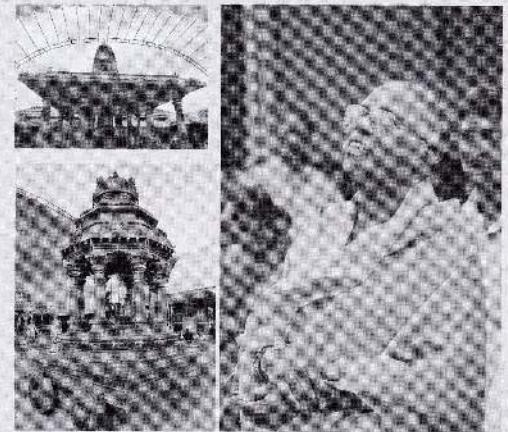
முதியோர் இல்லம், ஆதூரவந்தோர் இல்லம், மவவளர்ச்சி குண்டியோர் இல்லம் போன்ற பல அமைப்புக்களை “சிவபூமி” என்ற பெயரில் நடத்தி வருகிறார். மிகச்சிறந்த பேச்சாளர். உலகெங்கும் சென்று உரையாற்றி, வநும் பணம் அணைத்தையும் இவற்றை நடத்த செலவிடுகிறார்.

இப்போது, யாற்பாணத்தில், நாவற்குழி கிராமத்தில் திருவாசக அரண்மனை கட்டி யுள்ளார். திருவாசகம் முழுக்க கருங் கல்லில், கைகளால் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. 108 சிவலிங்கங்கள் கருங்கல் தேரில் விங்கம் அருகில் மாணிக்கவாசகர் சிவதூதசணாமூர்த்தி கோயில் அந்த இளைஞர் செஞ்சொற் செல்வர் கலாநிதி ஆறு திருமுருகன்!

சமீ மனித திருநாட்டில் இன்று திருவாசகத்துக் கெள் ஒரு அரண்மனை கட்டியெழுப்பப் பட்டிருக்கிறது.

செஞ்சொற் செல்வர் கலாநிதி ஆறு திருமுருகன் அவர்கள் தெல்லிப்பழை பூர் தந்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் தலைவராகவும், சிவபூமி என்ற சிறுவர் மன வளர்ச்சிப் பாடசாலைகள், சிவ பூமி முதியோர் இல்லம், கிரிமலைச் சிவபூமி மடம் போன்ற அறு நிலையங்களை நிறுவி அவற்றைக் கொண்டு நடத்துபவராகவும் இயங்கி வருகிறார். தன் வாழ்வைச் சைவத்துக்கும் அறப் பணிகளுக்காகவும் அர்ப்பணித்திருக்கும் ஆறு திருமுருகன் அவர்களின் அடுத்தொரு முயற்சியாக எழுந்ததே இந்தத் திருவாசக அரண்மனை.

தூர்ச்சி 12 ம் க்கம்

திருமூலரால் “சிவ பூமி” என்று சிறப்பிக்கப்பட்ட

கலாநிதி செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு திருமுருகன்

சிவத் தமிழ்

அன்பே சிவம்! சிவமே தமிழ்!!

மெர்ட் 15 2019 நிதம் 32

15 வது ஆண்டில் சிவத்தமிழ்...

ஆரம்பம் 2004

பிரதம ஆசிரியர்

கலைஞரானமனி

கலாநிதி

மு.க.ச.சிவகுமாரன் B.F.A

0049 163 199 2333

e.mail. vettimaniy@hotmail.com

உதவி ஆசிரியர்

ஆஸ்மிகத்தென்றால்

த.புவனேந்திரன்

கௌரவ ஆசிரியர்

கலாநிதி கலீஞர் வி.கந்தவனம்

"கிளக்கியச் செம்மல்"

தின்து மகேஷ்

யேர்மனி

Brinker Höhe 13

58507 Lüdenscheid - Germany

0163 199 2 333

இலங்கை

திருமதி.வ.வள்ளிராஜா நூல்கோவன். M.A(Dist), M.Phil

தபால்பெட்டி இழுங்கை

பலாலிவிதி

உரும்பிராம் மூக்கு, உரும்பிராம்
யாழ்ப்பாணம்

Published by
Vettimaniy Ltd U.K

இனிய சஸ்கமம்

பிள்ளை யார் கதை

மு.க.ச.சிவகுமாரன்

கார்த்திகை மாதம் வருகின்ற பிள்ளையார் கதையை நீங்கள் ஆலயத்தில் கேட்டு இருப்பீர்கள் அல்லது வாசிப்பதைப் பற்றாலும் பார்த்திருப்பீர்கள்.

கிங்கே சொல்லப்போகும் கதையும் பிள்ளையார்கதைதான். ஆனால் இது ஒவ்வொரு பிள்ளைகளுக்குள்ளும் இருக்கும் பிள்ளையார்கதை.

சிலவேளை இவை பைத்தியகாரத்தனமாகக்கூட இருக்கலாம். இருந்தாலும் அந்தப்பைத்தியம் வாழ்வில் பிழிக்காது இருக்க உதவுமானால் அதுவும் ஒரு வைத்தியம் தானே. அதுமட்டுமல்ல பைத்தியம் என்பது நாம் கொள்ளும் விடையங்களைப் பொறுத்து அதன் பொருளும் அமைவது உண்டு.

அவனுக்கு தருமால்செய்வது ஒரு பைத்தியமாய்போசு. படிப்பு என்றால் அவனுக்குப் பைத்தியம். காலை ஏழாவிட்டால் அப்பாவுக்கு பைத்தியம் பிழித்திடும். வீவற்றில் எல்லாம். பைத்தியம் என்ற சொல் எதிர்மறையாக நின்று நிபிர்க்கிறது. எனவே நீங்கள் நிபிர்ந்து தீர்ண வாசிக்கலாம்.

சின்னவயதில் நாம் விளையாட பொம்மைகளை சேர்த்து வைத்து பெரியவர்களானதும் அந்த நினைவில் மூழ்குவது போல நாம் பல நினைவுகளில் மூழ்கியயடியே வாழ்கின் ரோம். வாழ்க்கையில் நம் செயல்களை விட, நினைவுகள் கடந்து சென்ற பாசுதயே நீளமானது. அதனால்தான் செயல்களை விட நினைவுகள் நல்லதாய் அமைய வேண்டும் என்பார்கள்.

பத்துவயதில் ஒரு குட்டிப்பையன் குளக்கரையில் அதன் மண் எடுத்து விளையாடனான். அந்தக் குளத்துமண் அந்தக்குளக்கரையின் அணையின் உட்பக்கத்தில் உண்டு. நல்ல களிமண். அந்த மண்ணை எடுத்து ஆண்கள் பெண்கள் எல்லாம் தலைக்கும் வைத்து தோய்வார்கள். மண் எடுத்து எடுத்து அந்த அணை சிறு குகைபோலாகவிட்டது.

அந்தச் சிறு குகையில் அவன் மண் எடுத்து உருட்டி உருட்டி திரட்டி வைக்க அவற்றில் இரு உருள்ளெடைகள் ஒன்றோடு ஒன்று ஓட்டிகொண்டன. அது அவன் மனதில் வண்டிப் பிள்ளை யாராக ஓட்டிக்கொண்டது.

பின்பு கேட்கவா வேண்டும். கை கால் தும்பிக்கை என பிளைவையார் அவதற்குத் தீவிட்டார். வெளியே அடைமறை அவனுடன் வந்த பிள்ளைகள் எல்லாம் வீடு சென்று விட்டனர். அவன் மட்டும் பிள்ளையாரை வீட்டுக்கு எடுத்துசெல்லவேண்டும் மறையில் நன்றால் கரைந்து விடும் என்ற பயத்தில் மழைவிடும் வரை குகைக்குள் காத்து இருந்தான்.

தொடர்ச்சி 04ம் பக்கம்.

03 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

குளத்தில் முதலைகள் கூட உண்டு. அவனே பலதடவை கண்டும் இருந்தான். ஆனால் அவனுக்கு யம் இல்லை. இப்போ அவன் சிந்தனை அந்தப் பிள்ளையாரை எப்படி வீடு கொண்டுபோய்க் கேர்ப்பது என்பது மட்டுமே.

அந்த நேரத்தில் அனைங்கட்டில் அவனது தாயார் கண்ணா! கண்ணா!! என்று கத்துவது அவன் காதில் விழுந்தது. இன்று நல்ல அடிவிழும் என்று தெரிந்தும் பிள்ளையாரை எடுத்துச்செல்லவேண்டும் என்ற துணிவில் வெளியே வந்து அம்மா இங்கு இருக்கிறேன் என்றான்.

இன்று வீட்டிற்கு வா 100 தரம் அப்பா தோப்புக் கரணம் போடவெப்பார். அவரும் உன்னைத் தேழி அலைகிறார். என்று கத்தினார்.

அவன் கையில் பிள்ளையாரை எடுத்தபடி தாயிடம் ஓட, தாய் என்னடா கையில் பிள்ளையார். யார் செய்தது? என்று ஆக்சரியமாய் கேட்ட கணத்தில், அவன் கோவம் எல்லாம் கறைந்து விட்டது. சிறு குடையில் தன் பிள்ளையை அனைத்தபடி தாய் நடக்க, அவன் தன் பிள்ளையாரை அனைத்தபடி தனக்கும் தாய்க்கும் இடையில் பிழத்தபடி மழையில் பிள்ளையார் நடனையாமல்வீடு சேர்ந்தார்கள்.

தாய் களிமன் காயுமடா என்று பிள்ளையாரை அடுப்பம் கரையில் வைக்கச்சொன்னார்.

அவனோ அடுப்பில் உள்ள மீன்கறி மூக்கைத் துளைக்க, அவனுக்கு அங்கு வைக்க உடன் பாடு இல்லாமல். சாமி அறையில் வைத்து விட்டான்.

அன்று இரவு பெரும் புயல். ஊர்மக்கள் எல்லாம் வீட்டின் கூரை இல்லை என்று பாடசாலைக்குள் வந்து தஞ்சம் புகுந்திருந்தார்கள். அவன் வீட்டிலும் ஓடுகள் யாவும் காற்றில் பறக்க அவர்களும் பாடசாலை சென்று தஞ்சம் புகுந்தனர்.

பாடசாலையிலும் ஓடுகள் இல்லை. சிறு சிறு குழந்தைகளுடன் தாய்மார்கள். தீதனைக் கண்ட தந்தையார் வீட்டில் இருக்கும் வெறும் அரிசிச்சாக்குகளை எடுத்து வந்து அந்தக் குழந்தைகளுக்கு மழைப்பாமல் இருக்க ஏதும் செய்யலாம் என்று மீண்டும் வீட்டிற்கு ஓடினார்.

அவன் தீதான் தருணம் என்று தந்தையின் பின்னே தன்பிள்ளையாரைப் பார்க்க ஓடினான்.

அவன் ஓடிப்போய் சாமி அறைக்குள் பிள்ளையாரைப் பார்த்தான். ஊரெல்லாம் கூரையில் ஓடு இல்லை ஆனால் பிள்ளையார் ஓய்யாரமா ஒரு துளி மழையும் காற்றும் படாமல் சாமி அறையில் இருந்தார். ஒரு ஓடும் அந்த அறையில் விழுவில்லை. அதனை இயற்கை என்று சொல்லாம்.

அந்த இயற்கையே தெய்வம் என்றும் கொள்ளலாம் அல்லவா.

அவன் தன் அப்பாவை அழைத்து “சாமியறையில் ஓடு ஒன்றும் விளாவில்லை அப்படியே இருக்கும் என்றான்.”

உடன் அப்பா மூன்று நாள் குழந்தை முதல் முதியவர் வரை அழைத்துவந்து அந்த பிள்ளையார் இருக்கும் சாமி அறையில் தங்கவைத்தார்.

இருவு அம்மா புயலுக்குள்ளும் பிழிக்கொழுக்கட்டை அவித்து யாவருக்கும் கொடுத்தா. அந்த நேரம் அம்மாவால் அதுதான் செய்ய முறந்து.

அவனை அப்பா 100 தரம் தோப்புக்கரணம் செய்யவைப்பார் என்று குளக்கரையில் அவன் அம்மா அப்போ சொன்னார் அல்லவா!

ஆனால் இப்போ அப்பாதான் அவன் பிள்ளையார் முன் 100 தரம் தோப்புக்கரணம் போடப்பட நிற்கின்றார்.

அவன் தன் பிள்ளையாருக்கு பிழிக்கொழுக் கட்டை பிழிக்கும் என்பதனை பின்னாளில் மதிதுப் புரிந்து கொண்டான்.

அவன் வாழ்வில் பிள்ளையார் சுழிபோட்ட பிள்ளையார் இப்போது வெளியில் இல்லை. அவனுள்ளே அவனுள் னேயே உறைந்துவிட்டான். அடுப்பு சூட்டில் பிள்ளையாரை காய்வைக்கப்படாது படிப்படியாக இயல்பாக காய்ந்தால் பிள்ளையார் உரமாக இருப்பார் என்றும் பின்னாளில் பதித்து அறிந்து கொண்டான்.

அன்று மீன்குழும்பு வாசம் அவனை விரட்டினாலும் அதன் அர்தம் இன்று சரியாகவே உள்ளது.

ஓவ்வொருவருக்குள்ளும் கடவுள் இருக்கின்றார் பல பல வடிவங்களில் இருக்கின்றார்.

எனது நண்பர் ஓருவர் வீட்டில் பிள்ளையார் கதை முடிவில் ஒரு குட்டிப் பிள்ளையார் ஒரு சிறு பாக்கு அளவுதான் இருக்கும். அதற்கு பாலாபிழேகம் எல்லாம் செய்து வழிபட்டார். அந்த சிறுபிள்ளையாரின் கதையைக் கேட்டபோது மெய்மறந்தேன்.

தான் புலம்பெயர்து வெளிநாட்டில் தஞ்சம் புகுந்த வேளை, அகதிகளாக இருந்த ஒருவர் வீட்டுச் சென்ற பிள்ளையார்தான் தற்போது அவர் வணங்கும் குட்டிப் பிள்ளையர்.

“மறைந்திட மூறு மாய திருக்கள்

கலாசுரி திவ்யா சுஜேன்

அறம்பாவும் என்னும் அரும் கயிற்றால் கட்ட” என்று மாணிக்கவாசகரின் அடிகளை நெக்குருகி கிடந்த ஓர் சிவ கணத்தில், உத்தரவின்றி உள்ளத்து உள்ளே வந்தான் மாயை போல் அந்த அந்தபில் சித்தலூம்

பல் உயிர்கள் சூழ் உலகில், நாமும் ஓர் நல் உயிராய் பிறந்து, சக உயிர்களோடு ஒன்றி கிடக்கும் அதே சமயம், நமக்கென உருவகித்த உலகில் தனித்தே சஞ்சித்துக் கொண்டும், இணைந்தும் இணையாமல், பிரிந்தும் பிரியாமல் வாழும் விளையாட்டு படைப்பின் மாயையோ? அன்றி பிறிது உண்டோ?

மாய விளையாட்டு என்னும் வலையில் மாட்டி கொண்டு அனுபவிக்கும் உணர்வு எவ்வாறு இன்னல் ஆகிறது ?? என்பதை என்னை நூனிகளும், ஸித்தர்களும் கண்டு உணர்ந்த மெய் கூனத்தை, பாமராம் உணரும் படி மிகக் களிதாய், ஒரு உண்மை சம்பவ கதை கூறுதல் போல கவி புனைய எத்தனை பெரும் கூனம் வேண்டும் என்று உணர்ந்த பாரதியிடம் சரணடைந்தவளாய் ”கண்ணன் என் சீடன்” என்னும் கவியை இப்பகுதியின் மூலம் முன் வைக்கிறேன்.

“யானேயாகி என்னலால் பிறவாய்
யானும் அவையுமாய் கிரண்டினும் வேறாய்
(அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணாக்கிச்)

யாதோ பொருளாம் மாய கண்ணன்
என்னிலும் அரிவினில் குறைந்தவன் போலவும்
என்னை துணை கொண்டு என்னுடை முயற்சியா
என்னை பழகலால் என்மொழி கேட்டலால்
பேம்படு எதிட வேண்டுமோன் போலவும்
யான் சொலும் கவிதை என்மதி அளவை
இவற்றினை பெருமை இலக்கின என்று
கருதுவான் போலவும், கண்ணன் கள்வன்
சீடனா வந்தெனை சேர்ந்தனன்.

எண்ணிய பிழைகளை
தண்டனை புரிந்திட தான் உளம் கொண்டு
பொய் ஆயின எல்லாம் போய் அகல வந்தருளி
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்)
மாய கண்ணன் வலிந்து என்னை சர்ந்து
(ஏர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே)

கலாசுரி திவ்யா சுஜேன்

ஏதோ ஒரு பொருளாகிய அந்த மாய கண்ணன், என்னை காட்டிலும் சிறியவன் போல, என் பேச்சை கேட்டு நடப்பவன் போல, என் புத்தியை மதிப்பவன் போல ஒரு சீடனாய் வந்து சேர்ந்தான். அவனாகவே வந்து போற்றுதலான வார்த்தைகள் கூறி வியந்து பாராட்டி, எனக்கு அவன் மீது பற்று ஏற்படும் படி செய்தான். என்று மிக சுவாரசியமாய் ஆரம்பிக்கும் இக்கவி கதையை உங்களிடமே விட்டு விடுகிறேன், பழத்து மகிழு, புரிய, தெளிய, பயனுற.

இவ்வாறு வந்த கதையின் திருப்பு முனைபோல, இறுதியில் மாயையின் பெரும் உண்மையை இலகு தமிழில் முழங்க செய்கிறார். அதை மாயையை வெல்வதன் சூத்திரம் போல் சொல்ல முற்படும் கருத்தென நான் எண்ணுகிறேன்.

"மறைந்திட மூறுய மாய திருகள்

"மறைந்ததோர் கண்ணன் மறுகணத்து என்றன் நெஞ்சிலே தோன்றி நிகழ்த்துவானாயினான் .

(உட்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற)

மகனே , ஒன்றை ஆக்குதல் மாற்றுதல்
அழித்திடலெல்லாம் நின் செயல் அன்று காண்
(அனைத்து உலகும் ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய்)

தோற்றேன் என நீ உரைத்திடும் பொழுதிலே
வென்றாய் , உலகினில் வேண்டிய தொழிலெல்லாம்
ஆசையும் தாபமும் அகற்றியே புரிந்து
வாழ்க நீ என்றான் , வாழ்க மற்றவனே."
(நமச்சிவாய வாழ்க)

இன்றை ஆக்குதல், மாற்றுதல், அழித்தல் எல்லாம் நம் செயல் அன்று . நான் தான் செய்தேன் என்று ஒரு விஷட்யத்தை நினைப்பது தான் பெரும் மாயையாகவும், துண்பத்தின் துவக்கமாகவும் அமையும். இந்த உலகில் என்ன வேலை செய்தாலும் ஆசையும், ஏக்கமும் தோற்றாமல் செய்து முடிக்க வேண்டும்.

தோற்றேன் என்று சொல்லும் போதே அது நம் வெற்றி தான். ஆக படைப்பு தன் பணியை செவ்வனே நிகழ்த்துகிறது. அதன் வழியை உணர்ந்து, தெளிந்து சரணமடைந்து நான் என்னும் அகந்தை நீக்கி வாழ்வதே மாயையை வெல்லும் வழியாகலாம் என்ற இனிய இன்ப வாழ்வின் மந்திரத்தை நம் மனதோடு புதித்து செல்கிறார் பாரதி.

எத்தனை ஆயிரம் மொழி கொண்டும் இயம்பு முடியாத மறை பொருள் உண்மையை ஓரிரு வரிகளுக்குள் அடக்கும் வித்தை கண்டு பல் தசாப்த தலைவன் பாரதியை போற்றி சரணமடைவதா ? பலகோடி ஆண்டு ஆதிமொழியாம் நம் தமிழை தலை வணங்கி சரணமடைவதா ?

மாய பற்று அறுத்து யாவும் அவன் செயல் என்று வாழ்ந்தால்

செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன் அடிக்கீழ் என மனி வாசகரும் , பாரதியும் மாறி மாறி என்னுள் நிகழ்த்திய செய்தியும் ஒன்றேன்ற பேரானந்தம் கண்டு தமிழிறகும் தமிழ் தந்தவனுக்கும் அடிமையாகி என் கற்பனை உலகில் மீண்டும் தொலைகிறேன்...

பிள்ளையார் காலதை 04 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

யாரோ நினைந்தகாரியம் முடிய பிள்ளையாரை விட்டுவிட்டு சென்று விட்டார்கள் போலும். அந்த பிள்ளையாரை 30 வருடாங்களுக்கு மேலாக பூஜித்த வருவதாகச் சொன்னார். குட்டிப் பிள்ளையார் தூரத்தில் மூலஸ்தானத்தில் தெரிவது போல் தெரிந்தார். குட்டி என்பதால் உன்னிப்பாகப் பர்க்கவேண்டும்.

அதனால் எமது சக்தியும் ஒரு இடத்தில் குவிகிறது. இந்த குவிப்பு மனதை ஒரு நிலைப் படுத்தும் சக்தியாகும். இத்தகைய ஒரு குவிப்பு எந்தப் பெருங்கோவிலிலும் எனக்கு கிட்ட வில்லை.

வீடும் கோவிலாகலாம் என்பது அல்ல.

வீடும் கோவில்தான்.

அகமும் புறமும் ஆயைம் அமைப்போம்.

தன் னோடு யாரோ விட்டுச்சென்ற பிள்ளையாரை வைத்து வணங்கும் அவர் மனதில், அவர் பிள்ளையார் அல்ல. அது அவர் பிள்ளையே. இப்படி ஒவ்வொரு மனிதருக்குள்ளும் பிள்ளையாய் பிள்ளையார் இருக்கிறார்.

அந்தப் பிள்ளையை நீங்கள் சிவனாகவும் விஸ்தூ வாகவும் சக்தியாகவும் ஏன் யேசுவாகவும் காணலாம். அது உங்கள் மனதில் வீற்று இருக்கும் எண்ணங்களின் வழிவாக அது அமையும். அகத்தில் இருக்கும் ஆண்டவனே நீங்கள் ஆண்டவனுடன் கலக்கும் வரை வரும். அதுவரை மனதைக் குவிக்க ஒரு புள்ளி பறத்தேயும் அவசியமாகிறது.

பொட்டு

கெளாசி

பெண்களின் அடையாளச் சின்னமும் அழகுச்சின்னமும், ஆண்பெண் இருபாலாருக்கும் அவசியச்சின்னமும் ஆகிய நெற்றித்திலகம், பொட்டு என்றெல்லாம் அழைக்கப்படும் நெற்றித்திலகம் பற்றி பார்ப்போம். திலகத்தின் சிறப்பு நோக்கியே பட்டப்பெயர் கூட இப்பெயரில் வழங்கப்படுகின்றது. நடிகர் திலகம், வெற்றித்திலகம், மங்கையர் திலகம் என்றெல்லாம் அழைப்பார்கள். இவ்வாறான நெற்றிக்குத் திலகமான நெற்றிப்பொட்டை மாங்கல்ய பலம் பெற வீட்டிற்கு வரும் பெண்களுக்கு குங்குமம் கொடுக்கும்போது கொடுப்பவர்களுக்கும் பேறுபவர்களுக்கும் மாங்கல்ய பலம் பெருகும் என்னும் வழக்கிம் தமிழர்கள் மத்தியில் இருக்கின்றது.

அழகுசாதாரணம்:

அழகு என்பது பார்ப்பவர் கண்களைப் பொறுத்தது என்பது ஒருபூறும் இருக்க நெற்றியில் குங்குமப்பொட்டு வைத்து ஒரு பெண் வருகின்ற போது அவனுக்கு மங்களகரமான ஒரு தோற்றுத்தை அது கொடுக்கும் என்பதும் எல்லோரும் அறிந்த உண்மை. ஆனாலும், புலம் பெயர்ந்து வாழுகின்ற தமிழ் பெண்கள் நெற்றியில் குங்குமப்பொட்டு எந்தவிதமான பொட்டுக்களோ வைத்துக் கொள்வது இல்லை. காரணம் கேட்டால் வெள்ளைக்காரர் ஏன் இந்த சிவப்பு அடையாளம் வைக்கின்றிர்கள்? இது எடுக்கக் கூடியதா? இல்லை அப்படியே பச்சை(Tatoo) குத்தி இருக்கிறிர்களா? என்றெல்லாம் கேட்கிறார்கள் என்று கூறி பொட்டு வைப்பதையே நிறுத்தி விடுகின்றார்கள். காரணத்திற்கான விளக்கம் கொடுத்து எம்முடைய கலாசார சின்னங்களின் மகிழ்ச்சையை எடுத்துக்காட்டுவது சிறப்பா? கேட்கின்றார்கள் என்பதற்காக எனது கலாசார விழுமியங்களை அழித்துவிடல் சிறப்பா என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

அடையாளச் சின்னம்:

திருமணமான பெண்கள் தமிழ்முடைய கணவன் கைகளினால் சிவப்புக் குங்குமத்தினால் நெற்றியில் மத்தியில் இரு புருங்களுக்கு இடையிலும், தலையின் நடுவைகிடிடின் ஆரம்பப்பகுதியிலும், தாலி என்று சொல்லப்படும் மாங்கல்யத்திலும் திருமணநாள் அன்று திலகம் இட்டுக்கொள்வார்கள். இவ்விடங்கள் இலட்சுமி குடியிருக்கும் இடங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இது திருமணமான பெண்களுக்கு திருமணமனவர்கள் என்னும் அடையாளத்தைக் கொடுக்கின்றது. குங்குமம் தவிர்ந்த பொட்டுக்கள் திருமணமாகத் தமிழ் பெண்களை அடையாளப்படுத்துகின்றது. தலையிலிருந்து வரும் ஆண்கள் இப்பெண் திருமணமானவளா? திருமணமாகாதவளா என்பதை இப்பொட்டின் மூலம் அடையாளம் கண்டு கொள்வார்கள்.

இவ்வியாசாதாரணம்:

மூளையின் நடுப்பகுதியில் நாம்முடைய உடம்பின் முழுப்பகுதிகளையும், கருப்பிகளையும் கட்டுப்படுத்துகின்ற கருப்பி பினியல் கிளாஸெட் (Pineal Gland) என்னும் கருப்பி உள்ளது. இதுவே மூன்றாவது கண் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இந்த இடமே ஆன்மிகத்தை மனிதன் உணர்வதற்குத் திறக்க வேண்டிய இடமும் ஆகின்றது. ஆக்னாசகரம் என்று யோகக்கலையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த இடத்தினுடாக எலக்ட்ரோ மெக்ஸெனிக் என்று சொல்லப்படும் மின்காந்த அலைகளாக மனித உடல் சக்தி வெளிப்படுத்தப்படும் இடமாகக் கருதப்படுகின்றது. இவ்விடத்தை அழுத்தம் கொடுப்பதுடன் ருளிமையாக வைத்திருக்க வேண்டியது மனிதர்களுக்கு அவசியமாகின்றது. இம்மையப்புள்ளி எம்முடைய எண்ணங்கள், கோபதாபங்கள், நிலைவாற்றல் போன்றவற்றைச் சிறப்பாகச் செய்வதற்கு உதவும் பகுதியாகும்.

பொட்டு.....

உடலிலுள்ள மின்காந்த அலைகளை (Electro Magnetic) வெளிப்படுத்தும் இடமும் இதுவே. இதனால் இரண்டு புருவங்களுக்கும் மத்தியில் குஞ்சும், சந்தனம் போன்றவற்றை இட்டுக் குளிர்மைப்படுத்திக் கொள்ளுகின்றோம். எம் உடலிலுள்ள சக்தி வெளியேறுவதையும் இப்பொட்டு வைக்கும் நடைமுறை தடுக்கின்றது.

நியானம் செய்கின்றபோது கண்களை மூடி இரண்டு கண்களையும் மேற்பூரிய ஒருமித்து பொட்டு வைக்கின்ற இடத்தைப் பார்க்கின்ற பயிற்சி தியானத்திற்கு முதற்கட்டாக அமைகின்றது. பொட்டு வைக்கப் பயன்படும் மோதிர விரலால் இரண்டு கண்களினாலும் நோக்கியபடி பொட்டு வைக்கின்ற இடத்திற்குக் கொண்டு செல்லும் போது ஒருவித உணர்வை அதிர்வை நாம் அறிந்து கொள்கின்றோம். இட்டைவிரலால் குஞ்சும் இடுவது துணிவைக் கொடுப்பதாகவும், ஆள்காட்டி விரலால் குஞ்சும் வைப்பது முன்னித்தன்மை, நிர்வாக ஆளுமையைக் கொடுக்கும். நடுவிரலால் குஞ்சும் இடுவது தீர்க்காய்யுள்க் கொடுக்கும் என்று முன்னோர் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றோம்.

மனதை ஒருமுகப்படுத்தக் கூடிய ஒருவர் வசியம் செய்வதற்குத் தன்னை பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளலாம். இவ்வாறுதான் ஜேர்மனிய தொலைக்காட்சிகளில் (Ute Geller) ஊரி கெல்லர் என்பவர் எவ்வாறு மனிதர்களை வசியம் செய்கின்றார் என்பதைப் பார்த்துப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளுகின்றோம். இவ்வாறு வசியம் செய்பவர்கள் பயன்படுத்துகின்ற நெற்றிப்பொட்டுப்பகுதியில் பொட்டு வைத்துக் கொள்ளும் போது பிறரால் வசியம் செய்வது தடுக்கப்படுகின்றது என்னும் உண்மையையும் அறிந்து கொண்டு ஏன் பொட்டு வைக்கின்றிர்கள்? என்னும் கேள்வி கேட்கும் அந்நியமொழி பேசபவர்களுக்கு விளக்கம் கொடுக்கத் தயங்காதீர்கள்.

உன்னிடம் உள்ளது எதுவோ!!!

உங்களிடம் எது உள்ளதோ அதைத்தான் உங்களால் பகிர்ந்தளிக்க முடியும் முன்பு ஜெர்மனி நாடு பிளவுபட்டிருந்தபோது பெர்லின் நகரத்தை கிழக்காகவும் மேற்காகவும் பெரிய மதில் சுவர் பிரித்தது.

இருநாள் கிழக்கு பெர்லினை சேர்ந்த சிலர், ஒரு ஹாரி நிறைய குப்பை கூஸங்களை கொண்டு வந்து மதில் தாண்டி மேற்கு பெர்லின் பக்கம் கொட்டினார்கள்...அவ்வளவு குரோதம்...!

மேற்கு பெர்லினை சேர்ந்த மக்களும் அதே மாதிரி செய்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் அப்படி செய்யவில்லை. மாறாக ஒரு ஹாரி நிறைய உணவு பொருட்கள், ரொட்டிகள், பால் பொருட்கள் மற்றும் மளிகை சாமான்களை கொண்டுவந்து மதில் தாண்டி இந்த கிழக்கு பெர்லின் பக்கம் அடுக்க அடுக்கி வைத்துவிட்டு போனார்கள்.

மேலும் அதன் மீது இவ்வாறு எழுதி வைத்து விட்டு போனார்கள்:

"ஒவ்வொருவரும் தன்னிடம் என்ன இருக்கிறதோ அதைதான் கொடுப்பார்கள்"

"EACH GIVES WHAT HE HAS" ..

எவ் வளவு நிதர் சனமான உண் மை....! உங்களிடம் இருப்பதைதான் உங்களால் கொடுக்க முடியும். உங்களுக்கு "உள்ளே" என்ன இருக்கிறது...? அன்பா - பகையா...?

அமைதியா - வன்முறையா...?

வாழ்வா - சாவா...?

உங்கள் திறமை, பலம் அழிவுப்பாதையை நோக்கியா - வளர்ச்சிப்பாதையை நோக்கியா...? இத்தனை காலங்களில் நீங்கள் அடைந்தது என்ன..?

"ஒவ்வொருவரும் தன்னிடம் என்ன இருக்கிற தோ அதைதான் கொடுப்பர்!

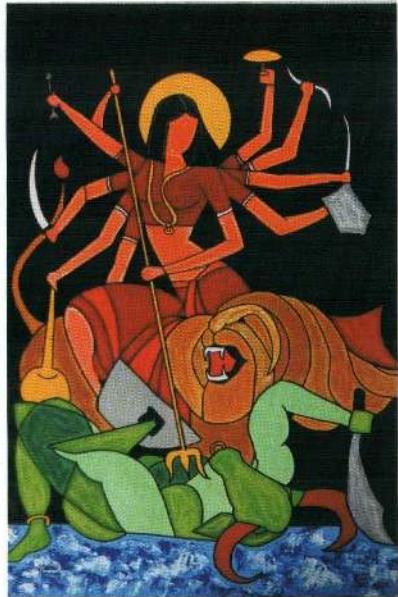
"பழத்தேன்" "பகிர்கிறேன்" கரினி

நீல்லாத கடவுளும்

நெருக்கின்ற மனிதர்களும்!

இலக்கியச் செம்மல் இந்துமகேஷ்

”இன்னும் எத்தனை காலத்துக்குத்தான் இந்த மனிதன் தன்னைத்தானே ஏழாற்றிக்கொண்டு அலையப் போகிறான்? இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாகக் கற்பனை பண்ணிக்கொண்டு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளைத் தொலைத்துவிட்டின்பும் இன்னும் அதே நம்பிக்கை யுணேயே கடவுள் என்னும் கற்பனைவடிவத்துக்குத் தூப் தீப ஆராதனைகளோடு கூடின்று கோஷிட்டு கூச்சலிட்டு, பஜனை என்றும் பண்ணிசை என்றும் பாட்டுக்கள் பாடி, கரகம் என்றும் காவடி என்றும் கூத்துக்கள் ஆடி, கடவுளைக் காண்கிறோம் என்று கதை விட்டுக்கொண்டு இறுதியில் ஏதுமறியா வெறுமையினோடு விழிக்களை மூடிக்கொண்டு.. வாழ்க்கைப் பயணம் முடிந்து விடுகிறது.

”கண்டுகொண்டேன் கண்டுகொண்டேன்!“ என்று இவர்கள் கதைபண்ணிக்கொண்டிருக்கும் கடவுள் ஒருபோதும் இவர்கள் கண்ணெதிரில் வந்ததற்கான எந்தச் சான்றும் இல்லை. இருக்கும்போது வாராத கடவுள் இறந்தபின்தான் வந்து ஆண்டருள்வான் என்றால் நம்பமுடிகிறதா?“

இறைவன் தொண்டுக்கேள்றே தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்கள் காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்லி ஒதிக்கொண்டு அலைந்தார்களே அன்றி அவர்களால் நேரிக்கப்பட்ட அந்தக் கடவுள் அவர்களுக்கு காட்சி தந்ததற்கான எந்தத் தரவுகளும் இல்லை. அவனவன் கற்பனைகளுக்கேற்ப ஆயிரமாறிரமாய்க் கதைகள். அதிலும் பாதிக்குமேல் மனிதர்களைப் பரவசத்திலாழ்த்தும் பாலியல் கதைகள்.. கடவுளுக்கு மனிதனைப்போல் உருவத்தை வடிவமைத்து தத்தம் ஆசாபாசங்களுக்கேற்ப அவனைச் சித்தரித்து, இதுதான் கடவுள் வந்து தொழு! என்றால் இது பகுத்தறிவுக்குள் பொருந்தக் கூடியதாகவா இருக்கிறது? - கேள்விகள் நீண்டு கிடக்கின்றன.

விடை தேடிச் சலித்தப்போனவன் கண்ட ஒரே விடை: ”கடவுள் என்று எதுவுமே இல்லை!“

கடவுளே இல்லை என்று முடிவெடுத்துக் கொண்டவன் உலகவாழ்வுக்கான தன் தேடல்களில் தீவிரமாகத் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொள்கிறான். வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்கிறான். வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற்றுவிட்டதாகவும் மகிழ்வோடிருப்பதாகவும் தோற்றும் காட்டுகிறான்.

கடவுள் இருக்கிறான் என்று நம்பிக்கொண்டிருப்பவனோ உலகவாழ்வுக்கான தன் தேடல்களைத் தவிர்த்து, ”எல்லாம் அவனால்!“ என்று காத்திருக்கத் தொடங்குகிறான்.

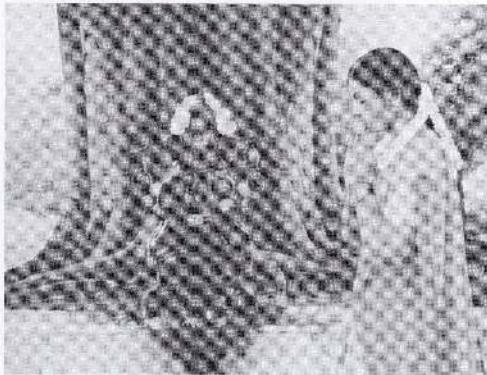
”கடமையைச் செய்! பலனை எதிர்பாராதே!“ என்பதைக் கருத்தில் கொள்ள மறந்து விடுகிறான். கடவுள் இல்லை என்பவன் உல்லாசமாக வாழும்போது கடவுளை நம்பிய நான் கவலைகளில் முழுகிக் கிடக்கிறேனே என்று உள்ளம் வெதும்புகிறான்.

”செய்யும் தொழிலே தெய்வம்!“ என்று முன்பெல்லாம் உழைப்பாளிகள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இப்போதோ தெய்வத்தை செய்வதே தொழிலாயிற்று.

”உன் கஷ்டம் தீர்வேண்டுமா? இல்லாத கடவுளை எங்கே என்று தேடிக் கொண்டிருக்காதே.

நீல்வாது கடவுனும் நிருக்கின்ற மனிதர்களும்!

இதோ தெய்வம் என்று ஒரு கோயிலைக்கட்டு அதுதான் இப்போதைக்கு வருமானம் தரும் சிறந்த தொழில்! பகுத்தறிவுவாதீகள் என்று தம் மைச் சொல்லிக்கொள்ளும் மனிதர்கள் ஆன்மீகவாதி களுக்கு விடுக்கும் நற்செய்தி இது.

அவர்களைப் பொறுத்தவரை தேய்வம் என்பது கேலிக்குரியது சடங்குகள் சம்பிரதாயங்கள்: பிரார்த்தனைகள் யாவும் கேலிக்குரியன். ஆனால் எல்லா ஆன்மாக்களிடத்தும் இறைவன் இரண்டிறக் கலந்திருக்கிறான் என்று உண்மையை அவர்களே அறியாமல் அவர்களே நிருபிக்கிறார்கள் என்பதுதான் இதில் ஆச்சரியத்துக்குரியது.

“கடவுள் இல்லை கடவுள் இல்லை கடவுள் என்று எதுவுமே இல்லை!” என்று முழங்கிய மனிதன் அவனது இறப்புக்குப் பிறகு அவனைப் பின்பற்றுபவர்களால் கடவுளாக்கப்படுகிறான்

அவனை சிலையாக்கி மாலை அணிவித்து வணக்கம் செலுத்தி தீபாராதனை செய்து அவன் உயிரோடிருந்தவரையில் இவர் களுக்குக் காட்சித்தாத அவனுள் இருந்த கடவுளை இவர்கள் இப்போது வணங்கவைத்து விடுகிறான்.

“நான் யார்?” என்ற கேள்விக்கு விடை: “நான் ஆன்மா!”

“ஆன்மா என்றால் ஏன்ன என்ற கேள்விக்கு விடை: “அது கடவுள்!”

நான் என்பது இந்த உடம்புதான் என்று என்னிக் கொண்டிருக்கும் வரை என்னுள் இருக்கும் நானாகிய ஆன்மா என் கண் களுக்குப் புலனாவதில்லை. என்னைக் கடந்து என்னுள் போய் என்னைக் கண்டுகொள்ளும் போதுதான் நான் கடவுள் என்பது எனக்குத் தெளிவாகிறது. ஏன்னைப் போலவே நீட்டும் அதை உணரலாம்.

இந்த உடல் என்பது இந்த மன்னில் ஒரு துகள்தான்.

எனது உடலை விந்தெனக் கொண்டலைந்த எந்தையும், அதைத் தன் கருவில் தாங்கி உருக்கொடுத்து வளாத்து இந்த மன்னில் தவழவிட்ட என் தாயும் இந்த உடலின் மூலாதாரம்:

இந்த உடலுக்குள் வாசம்செய்யும் நானாகிய ஆன்மாவும் அவர்களது ஆன்மாக்களின் தொடர்ச்சியே. என் ஆன்மா தெய்வமென நான் உணர்ந்தபோதே என் பெற்றவர்களும் தெய்வாலே என்று என்னால் உணரப்பட்டார்கள். அவர்கள் உடலால் மறைந்தாலும் என் ஆன்மாவோடுதான் வாழ்கிறார்கள்.

இப்போது அவர்கள் உடலாலில் என்னருகே இல்லை என்பதால் நான் பெற்றோயே இல்லாதவன் என்று பெருமைப்பட்டுக்கொள்ள முடியா?

நான் இருக்கின்றவரையில் அவர்களும் இருப்பார்கள். நான் இல்லாதபோது அவர்களும் இல்லை.

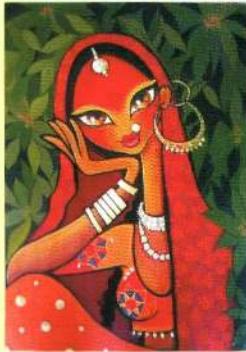
கடவுள் இல்லை என்று மறுப்பவர்கள் தம்முள் இருக்கும் தம்மை உணராதவர்கள்.

இல்லாத கடவுள் இருக்கின்ற மனிதர் களுக்குள் ஒளிந்துகொண்டிருப்பது ஒருநாள் தெளிவாகும்போது இருக்கின்ற மனிதர்கள் இல்லாதவர்களாகி இருப்பார்கள்

பத்திலனேனும் பணிந்திலனேனும் உன் உயர்ந்த பைங்கழல் காணப் பித்திலனேனும் பிதற்றிலனேனும் பிறப்பறுப்பாய் எம்பெருமானே முத்தனையானே மனியனையானே முதல்வனே முழுயோவென்று எத்தனையானும் யான் தொடர்ந் துன்னை இனிப்பிரிந் தாற்றேனே! (மாணிக்கவாசகர்- திருவாசகம்)

மனையாள் மாண்பு

(சௌகரியத்தாந்த ரத்தினம் நாகேந்திரம் குஞாநிதி)

ஒரு சமுதாயம் சிறந்த பண்பாட்டுடன் திகழ்வதற்குப் பெண்களின் பங்கு அளவு பரியது. பொதுவாக ஒரு ஆணின் வெற்றிக்குப் பின்னால் ஒரு பெண் இருப்பாள் எனக் கூறுவார்கள். ஆதிகாலம் தொடக்கம் இன்று வரை பல பெண்கள் இதற்கு உதாரணமாகத் திகழ்ந்திருக்கின்றார்கள். புநாஹுஸ்ரில் 191 ஆவது பாடலில் சங்ககாலப் புலவரான பிசராந்தையார் தனக்கு வயதாகியும் நன்றை இல்லாமைக்குக் காரணம் முதலாவதாகச் சிறந்த மனைவி எனக் கூறித் தொரும் பின் வரும் பாடலும் இதற்குச் சான்று பகர்கின்றது.

“யான்டு பலவாக, நரயில ஆகுதல்
யாங்கு ஆகியிர் என வினவதிர் ஆயின்.
மாங்கு என் மனைவியோடு மக்களும் நிரம்பினர்,
யான் கண்ட அனையர், இளையரும், வேற்றனும்
அல்லவை செய்யான், காக்க அதன்தலை
ஆன்று அவிந்து அடங்கிய கொள்கைச்
சான்றோர் பலர். யான் வாழும் ஊரே”

ஆண்டுகள் பல ஆகியும் தலையில் நன்றை இல்லாதபாட எப்பாட இவ்வாறு இருக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் என்னைக் கேட்டால், சிறந்த என் மனைவியும், அறிவு நிறைந்த பின்னைகளும், நான் என்னுவது போல் என்னும் என்னிடம் பணிப்பில்லோரும், தீமைகளைச் செய்யாத மன்னும், மேலும், பணியும் அடக்கமும் கொண்ட உயர்ந்த கொள்கைகளின்படி வாழும் சான்றோர்கள் பலரும் நான் வாழும் ஊரில் இருப்பதாலும் தான்.

இரண்டு வரியில் 1330 பாடல்களை (திருக்குறள்) எழுதிய திருவள்ளுவர் தனது

மனைவி இறந்த போது நாலு வரியில் எழுதிய ஒரே ஒரு (பின்வரும்) பாடல்

“அடியிற்கிணியாளே அன்புடையாளே பட்சோல் தவறாத பாவாய்-அடிவருடி பின்தூங்கி முன்னெழும்பும் பேதாய்-இனிதா(அ)ய் என் தாங்கும் என்கண் இரவு”

அடியவனுக்கு இனியவளே! அன்புடையவளே! என் சொல்பாடி நடக்கக் தவறாத பெண்ணே! என் பாதங்களை வருந்த தாங்கச் செய்தவளே! பின் தாங்கி முன் எழுவவளே! பேதையே! என் கண்கள் இனி எப்படித்தான் இரவில் தாங்கப்போகிறதோ!

திருவள்ளுவரும் திருக்குறளில் ஆஜாம் அதிகாரம் இல்லறியவிலில் வாழ்க்கைத் துணை நலம் பகுதியில் 51 ஆவது குறளிலிருந்து 60 ஆவது குறள் வரையான 10 குறள்களில் மனையாள் பற்றி மிக அற்புதமாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

பெரியபுராணத்தில் இறைஅடியவர் களின் வாழ்க்கைத் துணைவியராக வரும் மகளிர் மாட்சிமைப்பட்ட குணங்களை உடையவர்கள். மனையந்ததில் வேராக விளங்கும் சிறப்பு வாய்ந்தவர்கள். இவர்களின் உறுதுணையால் பெருமை பெற்ற நாயன்மார்கள் சிலரைப் பார்ப்போமானால்

1. இயற்பகை நாயனார் இல்லறத்தில் செய்யவேண்டிய கடமையை நிறை வேற்றும் பொருட்டு சிவனடியார்கள் யார் என்ன கேட்டாலும் இல்லை என்று கூறுாமல் அவர்களுக்குக் கொடுத்து வந்தார். இவர் பெருமையை உலகோருக்கு உணர்த்தச் சிவபெருமான் வேதியர் வேடம் பூண்டு இயற்பகையார்டம் அவரின் மனைவியைக் கேட்டபொழுது மனைவியின் சம்மதத்துடன் மனைவியைக் கொடுத்தவர்.

2. சிறுத்தொண்ட நாயனார், வாதாபியை சேனாதிபதியாகப் போரில் வென்று பரஞ்சோதி என்ற இவரும், இவர் மனைவியும் சிவனடியார்களுக்குத் திருவழுது செய்வித்த பின் தாம் உண்ணைலை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் பெருமையை உலகறியச் செய்ய இறைவன் பைரவ அடியாராக வேடம் தாங்கி இவரின் ஒரே மகளைச் சமைத்துத் தனக்கு உணவாகத் தருமாறு கேட்க, மனைவியின் சம்மதத்துடன் அப்படியே செய்தவர்.

தொடர்ச்சி 12ம் பக்கம்

02 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி
திருவாசக அரண்மனை

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் வருகை வாயிலாக அமை நாவற்குழியின் முனையில் கட்டி யெழுப்பப்பட்டிருக்கும் இந்தத் திருவாசக அரண்மனையின் சிறப் வேலைப்பாடுகள் உள்ளிட்ட கட்டடப் பணிகள் மாதக் கணக்காக நடந்திருக்கிறது.

திருவாசகத்தின் அனைத்துப் பாடல்களையும் கருங்கல்லிலே செதுக்கி அவற்றை இங்கே இப்போது நிறுவியிருக்கிறார்கள். அழுத்தம் திருத்தமாகப் பிழையற, அழகான எழுத்தரு வோடு திருவாசகப் பாடல்கள் மின்னுகின்றன.

இங்கே விருந்தினர் அறை, திருவாசக ஆராய்ச்சிக்கான நாலகக் களஞ்சியம் இவற்றோடு அந்த முக்கோணக் கட்டடத்தின் நடு நாயகமாகப் பெண்ணாக பெரியதோரு சிவலிங்கம் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது.

சிட்டி அவஸ்திரேவியாவில் வதியும் வைத்திய கலாற்றி மனமோகன் அவர்கள் (தெல்லிப்பழை மகாஜனாக்கல்லூரி பழையானவன்) தனது காணியை இந்தப் பெரும் பணிக்காக அன்பளிப்புச் செய்ததோடு நிர்மாணத்துக்கும் உதவி யிருக்கிறார். மேலதிக தேவைகளுக்கு

தன் அறப் பணிகளால் திரட்டிய நிதியையும் சேர்த்து ஆறு திருமுகன் அவர்கள் இந்தப் பணியை முழு மூச்சாக முடித்து வைத் திருக்கிறார்.

கடந்த ஆண்டு ஆனி மாதம் 24 ஆம் தீக்கு “திருவாசக அரண்மனை” உத்தியோக பூர்வமாகத்திறந்து வைக்கப் பட்டது.

இந்த அரும்பணியினைச் செய்த அருளார்கள் அனைவருக்கும் வெற்றிமணி சிவத்துமிழின் பாராட்டுக்களும் நன்றியும். ஈழத்தில் நம்மை இனி என்றும் அரவணைக்கும் திருவாசக அரண்மனை!

தப்போது சிவழுமியின் தர்மசிந்தனைகள் வரிவடைந்து திருகோணமலை மட்டுந்தான் என தாய்மன் எங்கும் வியாபித்து வளர்வது கண்டு உளம் பூரிப்பதைன்றோம்.

வைத்திய கலாற்றி மனமோகன் அவர்கள் ஆறு.திருமுருகனின் அரும் பணி களுக்கு எல்லாம் கரும் கொடுக்கும் வள்ளல்களையும் இந்த நேரத்தில் பாராட்டி மகிழ்கின்றோம்.

அன்னை சிவத்தமிழ்ச் செல்வி நமக்கு விட்டுச் சென்ற செல்வங்களில் அரிய செல்வமாக ஆறு. திருமுருகனும் விளங்குகிறார் என்பதில் ஜயம் இல்லை.

॥ பக்கத் தொடர்ச்சி மனையாள் மாண்பு

3. திருநீலகண்ட நாயனார், தாம் செய்யும் திருவோடுகளிற் சிறந்தனவற்றை அடியவர் அழுது செய்வதற்காக இலவசமாகக் கொடுத்து, நடராசப் பெருமானை ஒவ்வொரு நாளும் வாழ்த்தி வழிபடும் இவர், இவரின் சபல குணத்தால் இளமையிலேயே “எம்மைத்

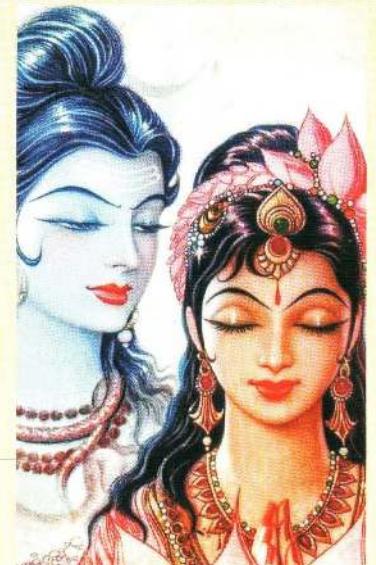
தீண்டுவாராயின் திருநீலகண்டம்” என மனைவியின் ஆணைக்கமைய மனைவி உட்பட எந்தப் பெண்களையும் தீண்டுவ தில்லை என உறுதி எடுத்து முதுமை எய்தும் வரை வாழ்ந்த இவர்களின் திருநீலகண்டத்திற் கொண்ட பற்றாடுத்தையே உலகநியச் செய்ய இறைவன் சிவமோகியார் வேடம் பூண்டு நாடகம் ஆடி உலகநியச் செய்தார்.

அருள்நிறை சிறையுரை

சுந்தர யா பூரண சுவாமிகள்

பூரண ஆச்சிரம்பூர்க்டோர்ஸ்
சுவின்சர்லாந்து.

எல்லைகளால் பிரிக்கப்படாத உள்ளும் பறமும் கடந்து நிறைந்து நிற்கும் ஒரு சக்தியே பரசக்தி. காந்த அலைகளாக மின் ஓளித் திவாலையாக ஓளிப்பிரவாகம் எடுத்து அனைத்தையும் ஊடுருவிப் பாய்ந்து பிரபஞ்சத்தையே அனைத்து நிற்கும். இந்த பரம்பொருளின் மிக உயர் படைப்பே மனித படைப்பு ஆத்ம சக்தியாய் விளங்கும் இச்சக்தி சில இயற்கை விதிகளுக்கு கட்டுப்பட்டு உடலை நிறைந்து நிற்கிறது. இதன் தோழிற்பாடுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு நியமன வரையறைகள் உண்டு. நிமிடத்துக்கு எத்தனை உயிர்த்துடிப்பு என்ற இதயத்திற்கு இன்னும் நாடுத்துடிப்பு குருதியின் வகை அதன் சுற்றோட்டம் என்று உடலின் அனைத்து இயக்கங்களுக்கும் ஒரு நியம கட்டுப்பாடு உண்டு.

இவிவுடலின் தற்காலிக குடியிருப்பாளாக, ஜீவாத்மாவாக விளங்குகின்ற சக்தியே உயிராகும். அது தன் மூலமாக உடலை இயக்குவதுடன் உடல், மூளை உண்ணத் சக்தியை பெருக்கிக் கொள்ள பல்வேறு திறமைகளை நாம் வளர்ந்து பிரபஞ்சத்தின் செயல்பாடுகளின் ஆளுமை செலுத்தக்கூடிய சுதந்திரத்தை இந்த பரசக்தி அனுமதிக்கிறது.

படைப்பின் உண்ணதங்களில் மனித உடல் போல, அவனின் ஆற்றல் போல வேறேந்தப்படைப்பும் அமைக்கப்படவில்லை மனிதன் மட்டுமே தன்னைத்தானே ஆக்க சக்தி ஆக்கிக்கொள்ள முடியும். ஆதலால் தான் உடைகளே இல்லாத கற்கால மனிதனில் இருந்து இன்றைய நாகரீக சமூகமாக தன்னை பரிணமித்து கொள்ள முடிந்தது. இது அவனது சிந்தனை சக்தியின் ஆற்றலின் வெற்றியே.

ஆனால் ஆசைகள், பேராசைகளாக தனது கட்டுப்பாடுகளை தானே இழந்து, ஆனவை பொங்க சுய நலவாதம் மேலோங்க அவனே தன்னைத்தானேயும் சுற்றுப்பு குழல்களையும் அழிக்கின்ற சக்தியாக தலைப்பட்டான். தன்னையும் தன்னைச் சுற்றியிருள்ள இயற்கையின் விதிகளையும் மீற முற்பட்ட போது அதற்கான தன்னையாக எதிர் விளைவுகளை சந்திக்க வேண்டிய தர்பாக்கியும் அவனை ஆழத்தொடங்கியது. நவீனத்துவ வளர்ச்சிகள் இயந்திரமயமாக்குதல்கள் இயற்கையின் பல சக்திகளையும் மாக படுத்திக்கொண்டு வானத்தின் ஒசோன் படலங்களைக் கூட துளையிடுகின்ற அளவுக்கு சென்றிருக்கின்றது. நோய், நோடிகள் ஒரு பூம் வாழ்வியல் போராட்டம் மறு பூமாக மனித இருப்பையே இன்று கேள்விக்குறியாகக் கிறது. ஆயுள் காலம் மிக அருகி வருகிறது.

ஆதிக்க நாகரீகம் அரசியலாய் பொருளாதாரமாய் இன ஒடுக்கு முறைகளாய் நில பாதிப்பாய் பல்வேறு அழிவுப் பரிமாணங்களாய் பரிணமித்து நிற்கிறது. எங்குமே சுயலாபம் நோக்கிய போக்கே காணப்படுகிறது. கல்வி, குடும்ப சமூக, அமைப்பியலிலும் சுயநலமே கல்வியூடாக விதைக்கப்படுகிறது. இதனால் மனித எதிர் காலமே பேராப்தது நிறைந்ததாய் காணப்படுகின்றது. இப்போது தேவைப்படுவதெல்லாம் ஆன்ம விழிப்புணர்வு ஒன்றே.

மரம், செடி, கொடிகள் போன்ற முதல் அறிவு முதல் பூச்சி, புழுக்கள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, பறவைகள், ஜங்கறிவுள்ள மிகுங்கள் வரை அத்தனையும் தம் சுய நிலையிலிருந்து சற்றும் வழுவாமல் தம் சுய கட்டுப்பாட்டிலும் வரையறுக்கப்பட்ட வாழ்விலும் இயற்கையின் நியதிகளை அனுசரித்தே அதனதன் வாழ்வியல் விரிந்து கிடக்கின்றது. இவை எல்லாவற்றையும் அடக்கி ஆண்டு அனுபவித்துக் கொண்டு படைப்புக்களையும் வாயில்லாத ஜீவன்களின் வாழ்வியலை அச்சுறுத்தி, துண்புறுத்திக் கொள்வதில் மனிதனே காரணமாகின்றான்.

13 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

பஞ்சபூதங்களை நிலைகுறையை வைத்து தனக்குதானே பரம பஞ்சத்தை ஏற்படுத்துகிறான். அனேக அனுஆழியுத கண்டுபிடிப்புக்களின் மூலம் குழுக்களாகவோ அல்லது இன்கங்களாகவோ சக மனித இனங்களின் மீது ஆதிக்க வெறி கொள்கிறான். இது எல்லாவற்றிற்கும் மனித பேராசைகளே காரணமாகும்.

இத்தகைய பேரவிலு அபாயத்தில் இருந்து சிந்தனை ஆற்றல் கொண்ட உபாயத்தை தேட வேண்டிய அவசியத்துக்கு நாம் உட்படுகிறோம். இன்றைய தேவை என்னவெனில் வெளிப்புறத் தேவைகளில் மூழ்கி சுயத்தை இளப்பதற்கு பதிலாக உள்முக தேவைகளின் ஆத்ம பலத்தை பெருக்கிக் கொள்ளக்கூடிய வழிவகைகளை தேடவேண்டும். கல்வி, கேள்வி ஞானங்களில் எல்லாம் ஆக்கமான செய்யற்பாடுகளையே விரிவு படுத்த வேண்டும். நான், எனது என்கிற சுய சுகபோக கட்டுமானங்களைத் தாண்டி நாம், எது என்கிற பொதுப்பிரச்சனை விளிப்புற செய்ய வேண்டும். வெறும் நம்பிக்கைகளைத் தாண்டி செய்யற்பாட்டு ஊக்கத்தோடு அங்பு அரவணைப்பு கொண்ட மனித மேம்பாடு வளர்க்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதருள்ளும் படைப்பின் போதே அதற்குரிய சக்திகள் உடல் ஆத்ம சக்தியாய் உள் பொதிந்தே கிடக்கின்றது. அண்டத்தில் உள்ள சக்திகள் அனைத்தும் உடல் பிண்டங்களிலும் உள்ளன என்றது கிடக்கின்றது ஆதவினால் தான் வெளி நோக்கிய புலன்களை எல்லாம் உள் ஆத்ம சக்தியை நோக்கித் திருப்ப வேண்டும். அள்ள அள்ள குறையாத அவன் ஆற்றல்கள் எல்லாம் தெட்டத்தெளிவாய் அனுபவித்து உணர்வதற்கு அவனுள் புதைந்திருக்கின்ற யோக சக்திகள் விளிப்பு பெற வேண்டும்.

வீண் விவாதங்களை விட்டு. மீதமிருக்கும் காலமாவது நாம் அனைவரும் “இறையருளும் குருவருளும்” பெற்று சகல சௌபாக்கியங்களோடு இன்புற்று வாழ்வோம்.

இஞ்மீகச்சிந்தனைகள்

1-ஆச்சாரம்:-

தன் பிள்ளை பசியால் வயிறு நிறையும்போது தாயானவள் எவ்வளவு மனம் நிறைவு பெறுகின்றானோ, அவ்வாறே ஏழைகளுக்கு இரங்கினால் இறைவன் மனம் நிறைவு கொள்வார். இறைவனுக்குப் படைக்கப்பட்ட உணவுப் பண்டங்கள் பசித்தவரைப் போய்ச் சேருவதில்லை. ஆனால் பசித்தவருக்குப் படைக்கப்பட்ட படையல் இறைவனைப் போய்ச் சேருகிறது. பக்கத்தில் ஏழைக் குழந்தை பசியால் அழுது கொண்டிருக்கும்போது சாமிக்கு நிவேதம் செய்யும் பால் என்றாலும் பரவாயில்லை எடுத்துக் கொடு ஆச்சாரம் கெட்டுப் போகாது என்கிறார் ஆதிசங்கரர்.

2-விரதத்தின் பயன்:-

விரதம் என்பது மனம் பொறுவிழி செல்லாது நிற்றற் பொருட்டு உணவை விடுத்தேனும் சுருக்கியேனும் மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் முன்றினாலும் இறைவனை மெய்யன்போடு வணங்குதலாகும். விரதத்தை ஒவ்வொரு சமயத்தவரும் தங்கள் தங்களுக்குரிய தெய்வங்களை வணங்கி அனுட்டிப்பார்கள். எனினும் விரதம் அனுட்டிக்கும் நோக்கம் எதுவோ அதனை உறுதியாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

இவ்விரத காலங்களிலே தான், தருமங்கள் செய்து ஏழைகளுக்கு உணவளிப்பது மிகவும் சிறப்புடையதாகும். விரதங்களைக் கடைப்பிடிப்பதானால் உடலுறுப்புக்களுக்கு ஒய்வு கிடைக்கின்றது. உடல், உளவிருத்தி ஒங்கும். மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி எனும் ஐம்பொரிகளும் சிறப்புப் பெறும். ஒழுகக்கீலம் வளரும். ஆசைகளை அடக்கும். மனோவலிமை உண்டாக்கும். அத்தோடு நோய் நோடியறை நீண்டகால வாழ்வுக்கும் பயன் அளிக்கும். ஆகவே விரதங்களை நாம் அடிக்கடி மேற்கொண்டு வந்தால் நமக்குத்தான் பல நன்மைகள் உண்டல்லவா!

திருமதி கிராஜேஸ்வரி சிவராசா.

PALAZIO

EVENTS

உங்கள் இல்லத்தின்
கலை விநாமான மங்கல வைபவங்களை
உங்கள் விழுப்பத்திற்கேற்ப அனைத்து சேவைகளுடனும்
ஒரே இடத்தில் கோண்ட ஓர் ஆழகிய மஸ்பாம்.

0-100 மற்றும் 0-700 வீருந்தினர்கள் வரை அமரக்கூடிய வாகனத்
தரிப்பிட வசதிகளுடனும் கூடியது.

மேலும் எம்மிடம்....

மாலைகள், ஜூபர், தலில்-நாதஸ்வரக் கச்சேரி, போட்டோ-வீட்டோ,
பாட்டுக் கச்சேரி, ஜடவீம், நங்கு விடுதி,
மணமகள் அலங்காரம், மேடை அலங்காரம், சொகுக் வான் வசதி,
Limousine Car யற்றும்
பல நேவைகளும் ஒழுங்கு செய்து நிறப்பும்.

+ (49) 1525 3961138 Kasinostr. 25 | 42103 Wuppertal

தனசேகர் பிரபாகரன்

அழுத்தில் சைவம் செழித்தது போல, தமிழகத்தில் சைவமும் வைணவமும் சேர்ந்தே செழித்தது. சுமார் கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டு வாக்கில் தோன்றிய நாயன்மார்க்கனும் ஆழ்வார்களும் தீந்தமிழில் கவிதைகள் செய்து அதன் மூலம் பக்தியை வளர்ச்சியதனர். இறைவன் முன்னர் அனைவரும் சமம் என்றும் அவர்கள் அனை வரையும் அரவணைத்து செல்பவளன்றும் கருத்துக்கள் செழித்தன!

தமிழக வரலாற்றில் ஆற்றிடை கிடக்கும் அரங்களுக்கு முக்கிய இடம் உண்டு அதே போல திருவராங்கத்திற்கும்..!

சிலப்பதிகாரத்தில் திருவரங்கத்தின் குறிப்பு வருகிறது.

“வீரி திரைக் காவிரி வியன் பெரும் துருத்தி.

திரு அமர் மார்பன் கிடந்த வண்ணமும்”

என்று மாங்காட்டு மறையோன் சொல்வதாக வரும்.

இந்த சோழநாட்டு திருவரங்கம் ஆற்றிடை துருத் தியாக அமைந்துள்ளது அதாவது இருபுறமும் காவிரியும் கொள்ளிடமும் ஓட நடுவே தீவில் ஏழு மதில்களுக்கு நடுவே குடத்தை முடியை வைத்து, குணத்தைச் பாதும் நீட்டி, வடத்தைச் பின்டும்காட்டி, தென் தைசை கிளங்கை நோக்கி அரங்கன் பள்ளிகொண்டிருப்பான்.

கையில் யாழுழீடிப் பாடும் பாணர் குலத்தில் உதிந்த பாணர் ஒருவர் அரங்கன் மீது தீராத காதல் கொண்டிருந்தார். கோவிலினுள் எனியோர் வரமுத்துப் பட்டுப்பாடுகள் இருந்த காலமது, நெஞ்சுக்குறி காவிரியின் கரையினிறே பாணர் தீந்தமிழ் இசைப்பார். கோவிலுள் சென்றதும் இல்லை அரங்கன் திருமேனியை கண்டதும் இல்லை அவர்.

இர் நாள் பாணர் காவிரியின் கரையில் நின்று அரங்கன் கோவிலை நோக்கி தன்னை மறந்து பாடுக்காலன்திருந்தார். அப்போது எதிரே கோவில் பூசகர் வந்தார். தாம் வரும் வழியில் தாழ்ந்த குலத்தின் பாணர் எதிர்பட்டார் என்று கோவம் கொண்டு கல்லொன்றினை எடுத்து பாணர் மேல் எறிந்தார். குருதி பெருக வலியால் துஷ்டதார் பாணர்.

கோவிலுக்கு திரும்பச்சென்ற பூசகருக்கு அதிர்ச்சி காத்திருந்தது அரங்கன் தனது கோவிலின் கதுவுகளை அடைத்துக்கொண்டான். தமக்கு பிரியமான பாணனை கல்லாலெறிந்து காயப் படுத்துவதை அவனால் எப்படி சகித்துக்கொள்ள முடியும்?

பேசும் பெருமாளை உலகம் போற்றும் நம் பெருமாள்! கல்லெறிந்த கைகளால் பாணரை தூக்கி முனிவர் தம் தோளிலேற்றி நேரே ஏழுமதில்கள் தாண்டி கருவறையில் கொண்டு வருக என்று கட்டளை அருளு!

கல்லெறிந்த பூசகரே பாணரிடம் சென்று மன்னிப்பு கேட்டு தனது திரு தோள்களில் அவரை தூக்கிக் கொண்டு அரங்கனின் ஏழு மதில்கள் தாண்டி கோவிலின் கருவறைக்கே கொண்டு வந்தார். பாணர் அஞ்சுவரை அந்தக் கோவிலில் நுழைந்த துமில்லை அரங்கன் திருமேனியை கண்டதும் இல்லை. கண்களில் ஆண்டுத் தென்னீர் பெருக அரங்கனை முதல் முறை கண்டார்.

கண்ட மாத்திரத்தில் மட்மடவென பத்துப்பாடல்கள் பாடினார். கடைசி பாடலாக

கொண்டல் வண்ணனைக் கோவல னாய்வென்னைய்

உண்ட வாயன்னன் ஞுள்ளம் கவர்ந்தானை அண்டர் கோனலை யரங்கன்னன் னாமுதினைக் கண்ட கண்கள்மற் றான்றினைக் காணாவே.

அதாவது அரங்கனை கண்ட தன்னுடைய கண்கள் இனி மற்றுநான்றினையும் காண வேண்டாம் என்று அங்கேயே இறைவனோடு கலந்துவிட்டார் என்பது நம்பிக்கை. அந்தப் பத்து பாடல்களும் இன்றைக்கும் நமக்கு கிடைக்கப் பெறுகிறது. நாலாயிரம் பாடல்களை தொகுக்கப் பெறும் பள்ளிரு ஆழ்வார்களின் பாடல்களில் பத்தே பத்து பாடல்கள் பாடி தமிழலகத்தில் நீங்கா இடம் பிடித்தார்.

பாணரை திருப்பாண் ஆழ்வார் என்று இன்றும் தமிழ் கூறும் நல்லுகைம் நினைவுகூறுகிறது

ஆலய வழிபாடும் அதன் பயன்பாடும்

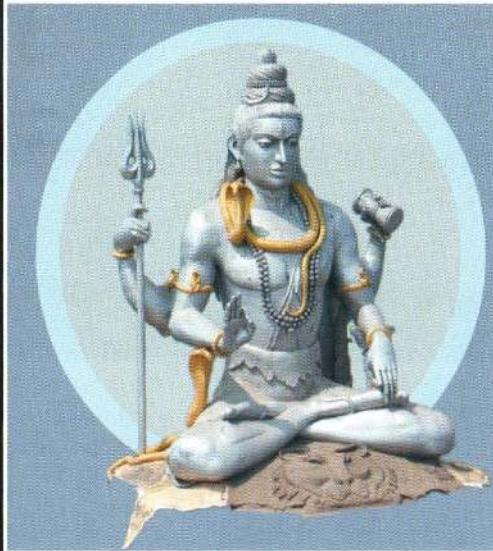
ஆன்மீத்தன்றல் த. புவனேந்திரன்.

ஆலயம் செல்வதால் அறிவியல் ரீதியாக மனிதனுக்கு ஏற்படும் நன்மைகள். கோயில் என்பது தெய்வத்தின் இருப்பிடம் மட்டுமில்லை. கோயில் என்பது விஞ்ஞானப்புறவுமாக மனிதனுக்கு உடல் ரீதியாகவும் மன ரீதியாகவும் பல நன்மைகள் செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட ஒரு ஆராக்கிய ஆலயம் என்று சொல்லலாம்.

சாஸ்திரப்படி அமைக்கப்படும் கோயில்கள், பூமியின் காந்த அலைகள் அடித்தியாகப் பாயும் இடத்தில் அமைக்கப்படுகின்றன. உர் நடுவிலோ ஊர்கோடியிலோ, மலை உச்சியிலோ எங்கென்றாலும் கோயிலுக்கு என்று இடம் முன்னணய காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது. இந்த அமிப்படையில்தான். இந்த உயர் காந்த அலைகள் அடர்ந்திருக்குமித்தின் மையப்பகுதியில் மூலஸ்தானம் அமைக்கப்படுகிறது. அதனால்தான் மூலஸ்தானத்தில் மூலவிக்கிரகத்தின் அடியில், இயந்திரரங்கள் பதித்தார்கள். சில முக்கிய மந்திரங்கள் பொறிக்கப்பட்ட செப்புத் தகடுகளே இந்த யந்திரரங்களாகும். பூமியின் காந்த அலைகளை இந்த செப்புத் தகடுகள் உள்வாங்கி சுற்றுப்பும் பகுதிகளுக்கு அதை பாச்சிகளின்றது. இந்த விஞ்ஞான அமிப்படையில்தான் மின்சாரத்தை கொண்டுசெல்ல செப்புக்கம்பிகளை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். மூலஸ்தானத்தை சுற்றிக் கும்பிடும் பக்தர்களின் உடலில் தானாகவே இந்த காந்த சக்தி மென்மையாக பாய்கின்றது. அடிக்கடி கோயிலுக்குவந்து வழிபாடு செய்யச்செய்ய இந்தக்காந்த சக்தி பக்தர்களின் உடலில் கணிசமாக பரவுகிறது. இதனால் உடம்பில் நிலையான சக்தி உண்டாகின்றது. இந்த சக்தி முழுமையாக பக்தர்களைச் சென்றடைவதற்காகவே மூலஸ்தானம் மூன்று பக்கமும் ஜனனல்கள் இல்லாத மூப்பட்டுள்ளது.

இதனால் மூலஸ்தானத்திற்கு வெளியில் நின்று தரிசிக்கும் பக்தர்களின்மேல் மேல் யந்திரத்தின் காந்த சக்தி முழுதாக அடையமுடிகிறது. மூலஸ்தானத்தில் ஏற்றப்படும் விளக்குகள், உள்ளை சக்தியையும் வெளிச்ச சக்தியையும் வெளிவிடுகின்றன. ஆலயத்தில் ஒலிக்கும் மணிச்சத்துமும் பூஜையின் போது எழுப்பப்படும் மந்திரசப்தங்களும் ஒலிச் சக்தியை பக்தர்களுக்குத் தருகின்றது. பூஜை முழுந்ததும் பக்தர்களுக்கு வழங்கப்படும் தீர்த்தத்தில் ஏலக்காய், துளசி, கராம்பு போன்றவை சேர்க்கப்படுகின்றன. இந்தப் பொருட்கள் எல்லாமே மனித ஆரோக்கியத்திற்கு இன்றியமையாததால் தீர்த்தம் புனிதமானதாக மட்டுமல்லாது உடல் வளத்திற்கும் உபயோக மானதாகவும் இருக்கிறது.

பெருமாள் கோவிலில் மஞ்சளும், குருவாயூரப்பன் கோவிலில் சந்தனமும், சிவன் கோவிலில் திருநீரும், பொதுவாகக் குங்குமமும் பிரசாதமாகக் கொடுக்கப் படுகின்றன. இவை எல்லாமே மருத்துவக் குணமுடைய பொருட்களை உள்ளடக்கி உள்ளன. பெருமாள் கோவிலில் தீர்த்தத்தில் கலக்கப்படும் பச்சைக் கற்புரம், வாசனையாகவும் வித்தியாசமான சுவையடையதாகவும் இருக்கிறது. உடலில் தீர்த்தக்காயம் ஏற்பட்டால், நாம் உடனே தடவும் மருந்து பச்சைக் கற்புரக் கலவையில் உருவானதுதான். பொதுவாகப் பெண்கள் அணியியும் தங்க நலக்களில் செம்பின் மூலம் அவர்களுக்கும் இதே சக்தி பாய்கிறது. கோவில் பிரகாரத்தை பதினெருமுறை என்று பிரத்தசணம் செய்யப்போது, நமது உடலில் கொழுப்பு தானாக நீங்கி உடலில் ஆரோக்கியம் கூடுகிறது. முற்காலத்தில் கோயிலுக்குச் சென்று பிரத்தசணம் செய்வதால் சக்கரை வியாதி, தீர்த்தம் அழுத்தம் போன்ற நோய்கள் வராமல் தவிர்கப்பட்டன. விவராடான் தேவார பதிகங்களைப் பாடும்போது உள்ளமும் புத்துணர்ச்சி பெறுகின்றது.

சானிய முகத்தில்
இருந்து தோன்றிய
சிவப்பு நிற பக
சுமனை. அதன்
சாணத்தினால் ஆன
திருநீறு ரட்சை
எனப்படும். தற்புருஷ
முகத்திலிருந்து
தோன்றிய சாம்பல்
நிற பக கீலை.

அதன் சாணத்தினால்

ஆன திருநீறு சாம் பவதாரணி ரவீந்திரன்
எனப்படும்.

[பிரிடிஷ் கவனசில், யாழ்ப்பாணம்]

ஞக்கம்:

சாம்பல் பவதாரணி ரவீந்திரன்

அகோர முகத்தில் இருந்து தோன்றிய கருப்பு
நிற பக கரபி. அதன் சாணத்தினால் ஆன
திருநீறு பஸ்மம் எனப்படும்.

வாமதேவ முகத்தில் இருந்து தோன்றிய
வெள்ளை நிற பக பத்திரை. அதன் சாணத்
தினால் ஆன திருநீறு பசிதம் எனப்படும்.
சத்தியோசாத முகத்தில் இருந்து தோன்றிய
கபில நிற பக தந்தை. அதன் சாணத்தினால்
ஆன திருநீறு விபூதி எனப்படும்.

பகவின் சாணத்தை தீயில் ஏரிக்கும் முறை
அடிப்படையில் அதை சைவ விபூதி, வைதீக
விபூதி என பிரிக்கலாம். சைவ விபூதியானது
கல்பம், அனுகல்பம், உபகல்பம் மற்றும்
அகல்பம் என நான்கு வகைப்படுத்துவர்.

கல்பம் - கண்ணுக்கூடிய நோயற்ற பகவின்
சாணத்தை பூமியில் விழாது தாமரை
இலையில் பிடித்து உருண்டையாக்கி பஞ்ச
பிரம்ம மந்திரங்களான ஒம் ஹேம சான
மூர்த்தாய நமஹ, ஒம் ஹேம தத்புருஷவக்த
ராய நமஹ, ஒம் ஹீம அகோர இருதாய
நமஹ, ஒம் ஹம் வாம தேவ சுவார்யாய
நமஹ ஒம் ஹம் சத்யோஜாத ஸுர்த்தயே
நமஹ என்று கூறி அக்கினியில் ஏற்று
எடுப்பது கல்ப திருநீறு ஆகும்.

அனுகல்பம்

காடுகளில் கிடைக்கும் பகம்சாணங்களை
கொண்டு முறைப்படி தயாரிக்கப்படும்.

உபகல்பம்

மாட்டு தொழுவத்திலோ அல்லது மாடு
மேயும் இடங்களிலிருந்து பெறப்படும் சாணத்
தை கொண்டு முறைப்படி தயாரிக் கப்படும்
திருநீறு.

சைவர்களால் நேற்றியில் தரிக்கப்படும் புனித
சின்னம். இந்துக்களின் ஜெஸ்வர்யம் என
அழைக்கப்படும் சிவ சின்னம் திருநீறு.
ஞானம் ஆகிய நெருப்பில் அனைத்தும்
கூட்டுரிக்கப்பட்ட பின் எஞ்சி இருப்பது
பரிசுத்தமான சிவத்துவமே என்பதை
குறிக்கின்றது. விபூதியின் புனிதத் தன்மையும்
சிறப்பும் பல்வேறு புராணங்களிலும்
திருமுறைகளிலும் சித்தர் பரிபூரணங்களிலும்
குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

செய்யடா உருண்டைதனைய ஸர வைத்துச்
செம்மையுட ணொருவகுக்கிப் புத்தைப்போடு
மெய்யடா சொல்லிக்கே நீற்ப போகும்
வேகானந்த மாணதார நீற்றை வாங்கி
வையடா சுவ்வாதுவுடனேபு னுகு சேர்ந்து
மார்க்கமுடன் அங்கெனவே லட்ச மோதி
மையமென்ற நெற்றியிலேவி புதி புசி
மார்க்கமுடன் அரசாரிடன் சென்று பாரே.
அகத்தியர் பரிபூரணம்.

சிவனின் ஜந்து முகங்களில் இருந்து ஜந்து
வகை பகுக்கள் தோன்றியதாகவும் அவை
ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் பெறப்படும்
சாணத்தில் செய்யப்படும் திருநீறுக்கும்
ஒவ்வொரு பெயர் உண்டு என வீராகம
ஸ்லோகங்களில் கறப்பட்டுள்ளது.

“சத்யோ சாதாத் விபூதிச் வாமாத் பசிதமே
வச அகோராத் பஸ்ம சம்சாத் புருசாத் சர நாமச்”

அகோராத் பஸ்ம சம்சாத் புருசாத் சர நாமச்”

18ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

திருநீறு

அகல்பம்
அனைவராலும்
சேகரித்து வழங்கப்படும்
சாண்ததை சள்ளிகளால் ஏற்குது
தயாரிக்கப் படும் திருநீறு.
வைத்தெல் விபூதி இரண்டு
வகைப்படும்.
புராதனி- பிரம்ம தேவர்
யாகத்தில் உண்டானது.
சத்தியோசாதை- வேதியர்களின்
யாகத்தில் உண்டானது.

திருநீறு செய்வது எப்படி?

அருகம்புல்லை உண்ணும் ஆரோக்கியமான பகுமாட்டின் சாண்ததை சாணம் இடும் போது தாமரை இலையில் ஏந்திப் பிடித்து கொள்ள வேண்டும். இது பொடிகம் என அழைக்கப்படும். இச் சாண்ததைன் பகும்பால், தயிர், நெய், பன்னீர், கோழியம் கைகளால் பிசைந்து உருண்டையாக்கி ஒவ்வொரு உருண்டைகளிலும் ஆட்காட்டி விரலால் சிறு குழிகளை உருவாக்க வேண்டும். இது முட்டகம் எனப்படும். பின்பு உமிகளை கொட்டி அதந்மேல் முட்டகங்களை மூடி ஏற்கக வேண்டும். பின்பு ஒரு வாரம் கழித்து சென்று தீயில் வந்த வெண்ணிற சாண உருண்டைகளை எடுத்து பொடி செய்து சல்லடையில் சலித்து பின் வெண்றிய பருத்தி துணியில் போட்டு சலித்து எடுக்க வேண்டும். இதனுடன் பன்னீர் தெளித்து காற்றில் உலர் வைக்க வேண்டும். மேலதிகமாக மல்லிகை, பிச்சி போன்ற பூக்களையும் வாசனைக்கு சேர்க்கலாம். வில்வத்தால் ஆன கரைக்குடுவை களால் ஆன குடுவைகளிலோ செய்பி அல்லது மண்பானைகளில் இட்டோ தின்மும் அணிந்து கொள்ளலாம்.

உடலில் திருநீறு அணியக்கூடிய பதினொட்டு இடங்கள்

1. தலை நடுவில் (உச்சி)
2. நெஞ்சி
3. மார்பு
4. தொப்புஞக்கு சற்று மேல்.
5. இடது தோள்
6. வலது தோள்
7. இடது கையின் நடுவில்
8. வலது கையின் நடுவில்
9. இடது மணிக்கட்டு

10. வலது மணிக்கட்டு
11. இடது இடுப்பு
12. வலது இடுப்பு
13. இடது கால் நடுவில்
14. வலது கால் நடுவில்
15. முதுகுக்குக் கீழ்
16. கழுத்து முழுவதும்
17. வலது காதல் ஒரு பொட்டு
18. இடது காதல் ஒரு பொட்டு

திருநீறு அணியும் முறைகள்

வடக்கு அல்லது கிழக்கு நோக்கி நின்று கொண்டு, வலது கையின் பெருவிரல், மோதிர விரல் ஆகிய இரண்டு விரல்களாலும் விபூதியினை சிந்தாமல் எடுத்து ஆட்காட்டி விரல், நடு விரல், மோதிர விரல் ஆகிய மூன்று விரல்களிலும் பெருவிரலினால் பரவி இறைவனை நினைத்து அண்ணாந்து புசிக்கொள்ளல் வேண்டும்.

இரண்டு விதமாக விபூதியினை பூசிக் கொள்ளலாம்.

தீரிபுண்டரமாக அதாவது மூன்று கோடுகளாக தரிப்பது. இது சமய தீட்சை கேட்வர்கள் பூசும் முறையாகும்.

உத்தாளமாக அதாவது நெற்றி முழுவதும் பரவலாக தரிப்பது. இப்படி யார் வேண்டுமானாலும் விபூதி பூசலாம்.

திருநீற்றின் பயன்கள்

சுரமான திருநீற்றினை குளித்தவுடன் அணிவதால் உடலின் மிகையான நீரை உறிஞ்சி நீர்க்கட்டிகள் உருவாகாமல் தடுக்கும்.

அதிகாலை எழுந்தவுடன் எம்மைச் சுற்றியுள்ள படுக்கையில் பல அணுக்கள் நமது சிந்தனையுடன் சிதறிக் கிடப்பதால் முகத்தை அலும்பி நீரில் நன்கெந்தாத திருநீறை அணிவதால் அது தீய அணுக்களை அழிக்கும்.

அதுபோல் மாலையிலும் பல நோயாளிகள் நோய் அணுக்கள் சென்றதால் உலாவு கிளிதுதால் அவ்வேளையிலும் இவ்வாறு திருநீறை தரிப்பதால் நோய் அணுக்கள் நம்மை பாதிக்காது.

சேவியர்

நாம் கடவுள்

இறைவன் எனும் ஒற்றை மூலத்தின் வெளிச்சச் சிதறால்களே நாமெல்லாம். இது வே ஆஸ்மீகத்தின் சிந்தனை. காப்பந்த விற்குகளில் பற்றியெரியும் நெருப்பை ஒங்கி அடித்தால் அவை நாலாபுறமும் சிதறும், சிதறிய இடங்களிலெல்லாம் அவை பற்றிப் படரும்.

காலைப் புல்வெளியில் தன் சுரப் புன்னகையை இறக்கி வைத்திருக்கும் பனித்துளி புல்லின் அழகைப் பிரதிபலிக்கும். இயற்கையின் எழிலை வேறுபாடின்றி வெளிப்படுத்தும்.

நம்மை அழகாய்க் காட்டும் கண்ணாடிகளை, கவரிஸ் வீசி உடைத்தெறிந்தாலும் அவை ஒவ்வொரு துண்டிலும் நமது முகத்தை கவலையில்லாமல் எதிரொளிக்கும்.

எதுவும் தனது இயல்பின் தன்மையை உடைத்து விட்டு செயல்படுவதில்லை. ஒவ்வொரு சுத் துளியும் தனது மேகத்தின் மகிழ்மையை புகழ்ந்து பாடிக்கொண்டே தான் மண்ணை முத்தமிடுகிறது.

மனிதனும் அப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதே இறைவனின் எதிர்பார்ப்பு. அவன் இறைவனின் பிம்பமாக இருக்கிறான். அவன் இறைவனின் துகளாக இருக்கிறான். அவன்

இறைவனின் அகலாக இருக்கிறான். அவன் இறைவனின் நகலாக இருக்கிறான்.

இறைவனின் அகல், இறைவனின் ஓளியைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும். இருளை வினியோகம் செய்யக் கூடாது. இறைவனின் பிம்பம், இறைவனை மட்டுமே காட்டவேண்டும். போலி முகங்களை பிரதிபலிக்கக் கூடாது.

நான் கடவுள் என்பதன் அடிப்படை சிந்தனை இது தான். நான் கடவுளின் பிள்ளை என்பதன் அடி நாதமும் இது தான். "அப்பனுக்கு புள்ள தப்பாம் பொறந்திருக் கான்" என சொல்வதைக் கேட்டுக் கொண்டே தான் இருக்கிறோம். அப்பாவின் இயல்பு களை பிரதிபலிக்கும் பிள்ளைகளையும் சந்தித் துக் கொண்டே தான் இருக்கிறோம்.

அப்படியே இறைவனின் இயல்புகளையும், இறைவனின் குணாதிசயங்களையும் வெளிப் படுத்தும் போது நாம் இறைவனின் பிள்ளைகளாய் மாறுகிறோம்.

ஆஸ்மீகத்தின் நூல்களையும், தத்துவங் களின் சாராம்சத்தையும், வேதங்களின் பாடங்களையும் பூர்த்தி போட்டு பிரத் தெடுத்தால் இறைவனின் குணாதிசயங்கள் ஒரே தன்மையுடைய வையாய் இருப் பதைக் காணமுடியும். ஒரே புள்ளியிலிருந்து உலகம் தோற்றியது எனும் வாதத்தைப் போல, மனிதம் எனும் ஒந்தறைப் புள்ளியிலிருந்து ஆஸ்மீகம் கிளைவிடுகிறது எனலாம்.

சக மனிதனை அன்பு செய்யும் மென்மையான இதயமே இறைவன் உறையும் இல்லம். இறைவனை வெளிப்படுத்த விரும்புவோரிடம் நிச்சயம் இருக்க வேண்டிய குணாதிசயம் அன்பின்றி வேறில்லை. இந்த அன்பின் பிரிவுகளையும், கிளைகளையும், கனிகளையும் நாம் வேறு வேறு பெயர்களைச் சொல்லி அழைக்கலாம்.

காப்பசி 21 ம் மக்கம்

T.T.S.Brothers GmbH&Co.KG

உங்கள் வீட்டு தேவைக்கான அனைத்து மனிகை பொந்தகள்

ஆடை அனிகலன்கள் மற்றும்

உங்கள் உறவுகளுக்கு பணிகள் அனுப்புவது முதல் அனைத்து

தேவைகளுக்கும்

நாடுவேண்டிய ஒரே ஸ்தாபனம்.

RHEINISCHE STR 52
44137 DORTMUND
Tel:0231 819288

Helmholtz Str.11
46045 Oberhausen
Tel:0208 202829

Wolbecker Str.27
48155 Münster
Tel: 0251 13 65 194

Johannes Str.35
53225 Bonn Beuel
Tel. 0228 40377846

சிவத்தமிழ் ஸ்ரீக்க வாழ்த்துகிறோம்

20 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

ஆனால் எல்லாமே இந்த அன்பு எனும் ஒற்றை மையத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்பு கீன்ற வெளிக்கங்களோ.

சக மனிதன் வழுவையில் வாடுகையில் உனகு இதயத்தின் கதவை நீ அடைத்தால், நீ அவனை மட்டும் நிராகரிக்கவில்லை, அவனைப் படைத்த இறைவனையும் சேர்த்தே நிராகரிக்கிறாய்.

வலியில் வாடும் சக மனிதனை நீ அன்பு ஸ் சந்திக்கவில்லையேல், நீ அவனை மட்டும் புறக்கணிக்கவில்லை, அவனைப் படைத்த ஆண்டவனையும் சேர்த்தே புறக்கணிக்கிறாய்.

அழுதல் தேடும் சகோதரனை நீ அரவனைக் கவில்லையேல், நீ அவனை மட்டும் விலக்கவில்லை, இறைவனையும் சேர்த்தே விலக்குகிறாய். இதில் தான், இறைவன் அன்பாய் இருக்கிறார் எனும் தத்துவமே அடங்கியிருக்கிறது.

நமது வாழ்க்கையில் நாம் அன்பை விணியோகிக்கும் போது இறைவனை விணியோகிக்கிறோம். அன்பின் கனிகளைப் பகிஞரும் போது இறைவனையே பகரிக்கிறோம். அன்பாகவே மாறும் போது நாம் இறைவனின் நகல்களாக மாறுகிறோம்.

ஒரு பாத்திரம் நிறைய கவையான இனிப்பு நீரைச் சுமந்து செல்கிறீர்கள் என வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதிலிருந்து சிந்தவு தெல்லாம் இனிப்பாகவே இருக்கும். அதி லிருந்து கசப்பின் துளிகள் கசிவதில்லை. அன்பும் அப்படியே. நம் இதயத்தில் அன்பை மட்டுமே நிறைத்து வைக்கும் போது நமது செயல்களும் அன்பாகவே இருக்கும்.

மனதுக்குள் அன்பை நிறைப்பதையே நமது வாழ்வின் இலக்காக வைத்துக் கொள்வோம். மரும் நல்லதாக இருக்கும் போது கனிகள் கவையானதாகவே இருக்கும். மரத்தின் இயல்பே கனியின் தரத்தை நிர்ணயிக்கிறது. மரமும், நிலமும் வளமாக இருக்கையில் கனியும், கவையும் நலம் பயக்கும்.

கனிகளைக் கொண்டே மரத்தை மதிப்பிடுவது போல, நமது செயல்களைக் கொண்டே நாமும் மதிப்பிடப்படுவோம். அது மனிதர்களின் அவையிலானாலும் சரி, இறைவனின் சபையிலானாலும் சரி.

பல வேளாளில் நாம் வலுக்கட்டாயமாய் சில களிக்கண விளைய வைத்துக் கொண்டு ஓட்டு மொத்த மரமும் வசீகரம் என கற்பனை செய்து கொள்கிறோம். கை நீட்டும் ஒரு ஏழைக்கு நாறு நூபாய் கொடுத்தால் கருணைக் கடல் என நமக்கு நாமே பாராட்டுப் பத்திரம் வாசிக்கிறோம்.

நாம் உதவிய நபர்களின் எண்ணிக்கையிலல்ல, அந்த உதவிக்கு உதவிய எண்ணங்களையே இறைவன் மதிப்பிடுகிறார். நாம் அரவனைத்துக் கடந்த கணங்களை மட்டுமல்ல, நிராகரித்து நகர்ந்த நிமிடங்களையும் அவர் கணக்கில் வைக்கிறார்.

நமது அன்பின் செயல்கள் இயல்பாகவே வருகிறதா ? அல்லது குற்ற உணர்ச்சியின் குறுகுறுப்பால் வெளிவருகிறதா ?

நமது பாசத்தின் செயல்கள் பரவசமாய் வருகிறதா ? அல்லது பாவும் வருமோ எனும் பயத்தில் வருகிறதா ?

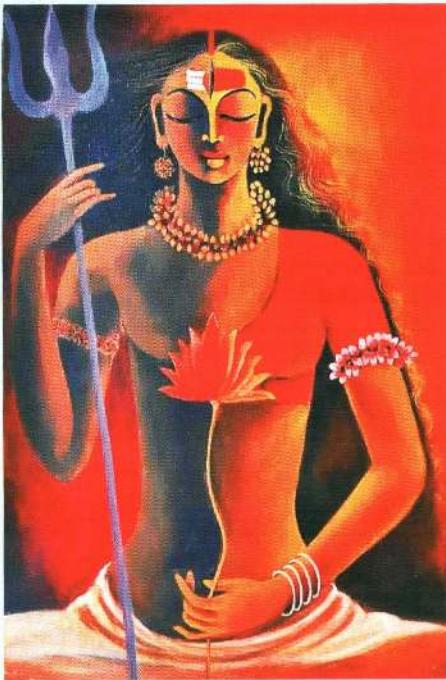
நமது நேசத்தின் பணிகள் ஆத்மார்த்தமாய் வருகிறதா ? கடங்கள் தண்டப்பாரோ எனும் கவலையில் வருகிறதா ?

வேர்களை விசாரிப்போம். கனிகள் விளையாதக் கிளைகளைக் கவனிப்போம். தற்காலிகக் கனி களை ஒட்ட வைப்பதால், ஒட்டு மொத்த மரமும் புனிதமாவதில்லை.

மனதின் மையத்தில் அன்பை நடுவோம்.அது இயல்பாகவே வளர் ஆஸ்மீக்த்தின் நீரைப் பாய்க்கவோம். அது தடையின்றி வளர் வெறுப்பின் முட்களை வேட்டி எறிவோம்.

இறைவனின் அகலாக மாறு, இறைவனை அகலாமல் இருப்போம். அன்பே கடவுள். அன்பாக நீ மாறினால் நியும்....

உபநிடதம் கறைம் கிறைவனின் ரூப நிலை

இறைத்துவத்தைப் பற்றி பேசப்படும் போது ஒன்றே பரம்பாருள் என்றும் அவரே அனைத்தையும் படைத்தார் என்றும் அத்தனை சமயங்களும் கூறி நிற்கின்றன.

கோபாட்டின் படி பார்த்தால் இறைவன் இந்த அண்டத்தை உருவாக்கினார் என்றால் அவர் ஏதோ ஒரு மூலப் பொருளிலிருந்து தான் உருவாக்கியிருக்க வேண்டும். எனவே இறைவனுக்கு முன்பே தோன்றிய அந்த மூலப் பொருள் அல்லவா பெரியதாக இருக்க முடியும். ஆகையால் ஏதோ ஒன்றை வைத்து இறைவன் அண்டத்தைப் படைத்தார் என்ற கூற்று பிழையாகிறது.

எனவே இறைவனே முதல் தோற்றும் எனில் இறைவன் தனிக்குந்து தான் இந்த அண்டத்தை உருவாக்கியிருக்க முடியும். காண்கின்ற காண்படுகின்ற அத்தனையும் ஒரு மூலத்திலிருந்துதான் உருப்பெற்றிருக்க முடியும். எனவே இறைவன் தன்னையே

பேரண்டமாக்கி
அந்தனையுமாய்
இறைவன் வியாபித்து
நிற்கின்றான் என
வேதாந்தமாகிய
உபநிடதம் கூறுகிறது.

வேதப்பொருள் மூன்று
வகைப்படும் அவை கர்ம
காண்டம், உபாசன
காண்டம், மற்றும் நூன
காண்டம் என்பனவாகும்.

கரியீ

இவற்றுள் நூன் காண்டம் தான் “உபநிடத்” எனப்படுவது. ஆன்மாவை அதன் பரம்பரையில் தன்மைக்கு அழைத்துச் செல்வது. இதுவே வேதத்தின் உட் போருள். வேதங்களில் இவை இறுதிப் பாகம் எப்பதனால் இவை வேதாந்தம் எனவும் கூறப்படுகின்றன.

சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்ட இவ் உபநிடத்தில் பெரும்பாலும் யோகம், தத்துவம் போன்றவற்றைப் பற்றியே விவாதிக்கப்படுகிறது. குரு - சீடன் இடையே நடைபெறும் உரையாடலாக இவை அதிகம் அமைந்துள்ளன. இந்து சமய நூல்களில் இவை மிக உன்னதமான மதிப்புப் பெற்றுவை.

உபநிடதங்களின் மையக்கருத்து இறைவன் ஓருவனே என்ற கொள்கையாகும்.

உபநிடதங்கள் மொத்தம் 108 என்று சொல்லப்படுகிறது. அவற்றுள் மிக முக்கிய மானவை பத்து. அவை சாவாஸ்யம், கேளம், கடம், பிரச்சினம், முண்டகம், மாண்டுக்யம், தைத்தரீயம், ஜுதரேயம், சாந் தோக்யம், பிரகதாரணியகம் என்படும்.

மூன்றும் பிரம்மாஸ்மி (நான் பிரம்மாயிருக்கிறேன்)

மூத்தவம் அசி (நீயும் அதுவாகவே இருக்கிறாய்) எனும் இந்தப் பேருண்மையை உபநிடதங்கள் சொல்லி நிற்கின்றன. வேதங்களின் சாரமே உபநிடதங்கள் என்பது.

உதாரணமாக இறைவனின் இருப்பு பற்றி குரு சீடன் உரையாலில் சீடன் குருவை கேட்கின்றான் “குரு வே இறைவன் எப் படி என் கும் நிறைந்துள்ளான்” என்று அதற்கு குருவானவர் “ஒரு பாத்திரத்தில் நீரும் சிறிதளவு உப்புக் கற்களும் கொண்டு வா” என்கிறார்,

22 பக்கத் தொடர்ச்சி

பின்னர் “அந்த நீரில் உப்புக்கல்லை போடு இதை பத்திரமாகக் கொண்டு சென்று வைத்து மறுநாள் கொண்டு வா” என்கிறார். சீ.ஞும் அவ்வாறே செய்ய மறுநாள் அதை கொண்டுவந்து காட்டும்படி சீ.ஞிடம் கேட்க சீ.ஞும் அவ்வாறே செய்ய அந்த “நீரில் போட்ட உப்புக்கல்லை வெளியில் எடு” என்கிறார் குரு.

“உப்புக்கல்லை காணவில்லை” என்கிறான் சீ.ஞன். “அந்த நீரை எல்லா பகுதியிலும் தொட்டு கவைத்துப்பார்” என குரு கூற அவ்வாறே சீ.ஞும் அந்தீரில் உப்பு கரைந்து செறிந்துள்ளதை அறிகிறான். இவ்வாறே இறைவன் எங்கும் செறிந்து இணைந்து இருக்கிறார் என குரு உபதேசிக்கிறார்.

மேலும் ” எங்கும் ஏரியினு நீர் போல் தங்குபவன் தானே தனி ” என்றும். அதாவது கூடு நீரில் எங்கு தோட்டாலும் எல்லா இடமும் அந்த கூடு நிறைந்து பரவி இருப்பதைப் போலும், மிகச் சிறிய ஆலம் விடைக்குள் மிகப் பெரிய ஆலம் விருட்சம் உறங்கிக் கிடப்பதைப் போன்றும் இறைவன் தன்னை அணுவுக்குள் அணுவாகவும், பிரமாண்டத்தில் பேரண்டமாகவும் கருக்கியும், விரித்தும் எங்கும் செறிந்தும் உள்ளான் என உபநிடதம் கருகின்றது.

உபநிடதங்களில் பத்து தத்துவங்கள் உள்ளது. இவைகளைத் தவிர ஏதேவே தாலிவதாரா மற்றும் கொலித்தகி போன்ற சிலவகைகளும் முக்கியமாகக் கருதப்

படுகின்றன. ஸ்ரீசங்கரர் உபநிடதத்திற்கு எழுதிய விளக்கவரைக்கு இவை முந்தியது என்று கருதப்பட்டாலும்

அவைகள் காணாமற் போயிற்று. ஸ்ரீசங்கரரின் உபநிடத தத்தவு விளக்கவரைகள் சமீப காலத்தில் இலகுவில் கிடைக்கக்கூடியதாக உள்ளது. உபநிடதம் எனும் நூனோபதேசம் இன்னும் விரிவாக ஆய்ந்து அறியப்படவேண்டிய சமய பொக்கிசமாகும்.

திருநீறு 19 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

விழுதி தூரிய சக்தியை இலகுவாக நெற்றி வழியாக உள் கடத்தும். இரு புருவங்களுக்கு நடுப்பகுதியில் மிக நுண்ணிய நரம்புகள் இருப்பதனால் இவற்றின் வழியே வழி விணாக செல்லும் நமது சக்திகளை தடுக்கவும் மனவசியம்

போன்றுவற்றால் பாதிப்பு ஏற்படாமல் இருக்கவும் விபுதி பூசுவது மற்றும் திலகம் இடுவது சிறந்தது.

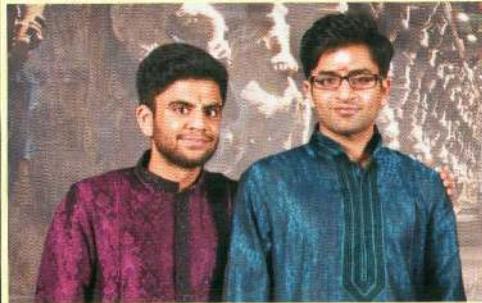
மனம், வாக்கு, காயம் ஆகியவற்றை தாய்மையாக்கும். ஆணவும், கள்மம், மாயை என்ற மும் மலங்களை நீக்கும். உடலுக்கு மிக முக்கியமான ஒமோன் சூக்கும் பிடியூட்டி சுரப்பியை தூண்டும்.

வாத, பித்த, கப நாடிகளை சமநிலைப்படுத்தக் கூடியது. முறைப்படி செய்த திருநீற்றை உட்கொண்டால் உடம்பின் நாடநரம்புகள் வலிமையை அடையும்.

சாத்துப்படி நீந்து இளம் கலைஞர்களுக்கு சாத்துப்படி

சின்னங்கிறுபெண்போலே சிற்றாடை இடை உடுத்தி என்கின்ற சீர்காழி கோவிந்தராஜனின் பாடல் அம்மன் அழகை மனக்கண் நிறுத்துகிறது என்றால்.

இங்கு அந்த அம்மனை அற்புதமாக அலங்காரம் செய்து 16 முளப்படவையை அப்படியே மெல்லிய மிருதுவான பூக்களின் இதழ்போல் மடித்து மடித்து அவள் சிற்றிடையில் உடையுடுத்தி, பின் ரூக்கு காது கைகள் என்யாவும் அணிகலங்களால் அளவுடன் அழகுந் அணிசெய்து, தெய்வத்துக்கு வேண்டிய அத்தனையையும் சாத்தி, தெய்வீக்க கோலத்தை நேரில் காட்டுகிறார்கள்.

அந்த இளம் கலைஞர்களின் சாத்துப்படிக் கலைப்பற்றி கூறுவாத்தைகள் இல்லை.

யேர்மனி கவுற்றா அம்பாள் ஆலய குரு தூர்க்காதுரந்தரர் சி.ஜெயந்திநாத குருக்களின் அடியொட்டி வளர்ந்து வரும் அவரது பிள்ளைகளான செல்வன் சங்கர்ஷன்சர்மா, சிவதனுஷன் சர்மா ஆகிய இருவரும் இன்று

யேர்மனியில் தெய்வங்களுக்குகான சாத்துப்படிக் கலையில் மெய்சிலிர்க்கும் வண்ணம் அலங்கரிப்பில் அசத்தி வருகின்றார்கள்.

இக்கலையை அலங்கார குரு பிரணவ் குருக்கள் (லண்டன்) அவர்களிடம் முறையாக கற்றனர். கற்றதோடு மட்டும் இல்லைமல் கணவியில் தெய்வ அலங்காரங்கள் பற்றி தேடுத்தேடி, அழகுந் தெய்வத்தை எப்படி அலங்கரிக்கலாம் என்ற கலையை இரவு பகலாக கற்று அண்ணலும் தம்பியும் ஒரு முகமாக அன்னையின் முகம் அழகாக பக்தருக்கு காட்சிதர பணிசெய்கின்றனர்.

மூலஸ்தான பூசையாகட்டும் வசந்த மண்டப பூசை ஆகட்டும் திரைச்சீலை நீங்கி கற்புதீபம் காட்டும் போது தெய்வத்தின் அலங்காரத்தில் தம்மைமறுக்காத பக்தர்கள் ஏவரும் இல்லை.

அன்னை செழிப்பாக இருந்தால்தான் அன்னை எமக்கு அருள்வாளர் என்ற என்னை எல்லோர்மனதிலும் ஆழப்பதிந்த ஓன்று. ஏன் என்றால் நாம் மனிதர்கள். அதனால்தான் தெய்வங்களையும் மனிதவடிவில் காண்கின் தோற்.

அழகு என்பது வேறு தெய்வீக அழகு என்பது வேறு.

இங்கு சகோதரர்கள் செல்வன் சங்கரவன் சர்மா, சிவதனுஷன் சர்மா ஆகிய இருவரும் தெய்வீக அழகு பெருக்கும் அருங்கலையில் அன்னையில் அருள்பெற்றவர்கள். தம்மால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அன்னையை அவர்கள் அன்னையாக பார்த்து மகிழ்வதை விட, ஒரு தாய் தன்பிள்ளையை அலங்கரித்து பார்க்கும் அதே பார்வையில் பார்ப்பதும், பரவச மடைவதும், அவர்கள் இயல்புசித்தமேல்லம் அவர்களுக்கு அவள்தான்.

இவர்களில் சங்கரவன் சர்மா மிருதங்கக் கலை யிலும் வித்தகர்.

சிவதனுஷன் சர்மா அலங்கரிப்புகலையில் சங்கரவன் சர்மாவுடன் (தன் சகோதரனுடன் இணைந்து) ஒவ்வொரு தடவையும் புதுப் புது

அலங்காரத்தில் தெய்வத்தைகாண உந்து கோலாக இருப்பவர்.

இவர்கள் தெய்வத்தூடன் பேசுபவர்கள். தெய்வத்துக்கு எதுபிடிக்கும் என்பதனை தெய்வத்தின் கண்ணகைவில் கண்டு கொள் பவர்கள். செப்புச்சிலைஸயையும் கற் பிள்ளை யாரையும் அவர்கள் வாழ்வில் தரிசித்தது கிடையாது. அவர்கள் காண்பது எல்லாம் நடமாடும் நடனமிடும் அருள் நிறைந்த தெய்வங்களையே.

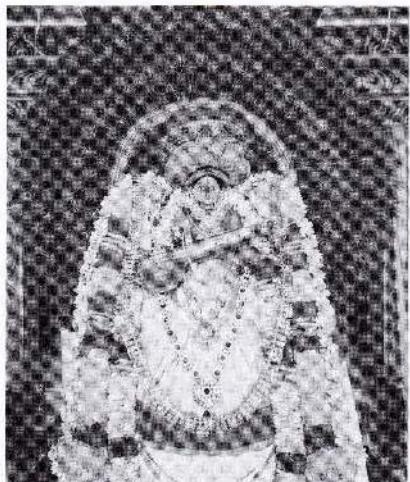
இவர்களது அலங்காரத்தில் ஆனந்தக் கூத்தாடும் தெய்வங்களாக தில்லைநடராஜர், பார்வதி மற்றும் முருகன் பிள்ளையார் எனத் தெய்வங்களை எல்லாம் காணலாம்.

ஆண்டவன் திருபணியுடன் தம் கலவிப் பணியையும் சிறப்பாகத் தொடரப்பவர்கள்.

கலைஞர்களுக்கு கல்வி வெகுதாரம் என்று நினைத்த ஒரு சந்ததியின் முடத்தனத்தை மூட்டைக்ட்டி எறிகிறார்கள் இன்று நம் இளம்கலைஞர்கள்.

சங்கரவன் சர்மா (B.A. Business administration (Economic).

சிவதனுஷன் சர்மா (B.Sc Management Informationssysteme) யேர்மனி பல்கலைக் கழகத்தில் (Dortmund) பயின்று கொண்டு இருப்பவர்கள்.

இவர்களது அலங்கரப்பாங்களை Instagram: Alankara Brothers காணலாம்.

சுவத்தமிழ் முதலாவது இதழ்
2004 அன்னையின்

சிவத்தமிழ் சௌல்லி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

சிவத்தமிழ் சௌல்லி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் முத்துவிளாவில் (2005)

இலங்கையைச் சேர்ந்த பிரபல சமூக சேவகியும் சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் பெரும் தொண்டாற்றியவருமான தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி பிறந்த தினம் (ஜனவரி 7). அவரைப் பற்றிய அரிய முத்துக்கள் பத்து:

நல்லாசியுடன்...

யாழ்ப்பானம் மாவட்டம், கெல்லிப்பழை என்ற ஊரில் பிறந்தார் (1925). மல்லாகம் அமெரிக்க மினன் பாடசாலை யிலும், விசாலாட்சி வித்யாசாலையிலும் பயின்றார். 1946-ல் சென் சிசிலியா ஆங்கிலப் பாடசாலையில் தமிழ் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்.

பின்னர் கொழும்பு பாத்திமா பெண்கள் பாடசாலையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். தமிழையும் சைவ சமயத்தையும் முறையாக கற்ற இவர் 1952-ல் பால பண்டிதராகத் தேர்ச்சி பெற்றார். 1958-ல் தமிழகத்தில் சைவப்புலவர் பட்டமும் பெற்றார். 1961-ல் துர்க்கை அம்மன் ஆலயத் திருப்பணிச் சபையில் உறுப்பினரானார்.

அதிலிருந்து இவரது சமயப் பணி தொடங்கியது. யாழ் பகுதியில் இறைவழிபாட்டை மேம்படுத்தியதில் இவருக்கு முக்கிய பங்கு உண்டு. பண்டிதை என்று அழைக்கப்பட்டு வந்த இவர், இலங்கை வானோலியின் மாதர் பகுதி உட்பட பல இடங்களில் சமயச் சொற்பொழி மூலம் சமயப் பணியைத் தொடங்கினார்.

தமிழ்நாட்டிலும் சமயச் சொற்பொழி வாற்றியுள்ளார். ஜயாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மேடைகளைக் கண்ட பெருமைக்குரியவர். 1970களில் சிறிய கோயிலாக இருந்த தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்மன் திருத்தலத்தை பெரிய கோயிலாக கட்டும் முனைப்பில் முக்கிய பங்காற்றினார். கோயில் நிர்வாக தனாதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்ட இவர், 1977-ல் ஆலய நிர்வாகப் பணியை ஏற்றார்.

சொற்பொழிவுகள் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தை ஆலயப் பணிகளுக்கும், அறப்பணிகளுக்கும் செலவிட்டார். கோயிலில் ராஜகோபுரம், மண்டபங்கள் அறங்காலைகள், நந்தவனம், தீர்த்த தடாகம் ஆகியவற்றை அமைத்ததோடு ஆலயத்தை ஒரு சமூகப்பணி நிறுவனமாகவும் உருவாக்கினார்.

இவரது கந்தபூராண சொற்பொழி நாலுக்கு சாகித்திய மண்டபம் பரிசு கிடைத்தது. பல அறநெறி நால்களையும் வெளியிட்டார். ஆலய வளாகத்தில் அணாதைச் சிறுமிகளுக்காக துர்க்கா மகளிர் இல்லம் என்ற ஆதார இல்லம் நிறுவி சேவையாற்றி வந்தார். சிவத்தமிழ் சௌல்லி அன்னையர் இல்லம், துர்க்கா தேவி மணிமண்டபம் ஆகியவற்றைத் தொடங்கினார். அன்னாபூரணி அன்னதான மண்டபமும் அமைத்தார். கல்பானை மண்டபம் ஒன்றை நிறுவி குறைந்த செலவில் திருமணங்கள் நடத்துவதற்கும் உதவினார்.

இவரது 31 ஆண்டு ஆசிரியப் பணியின் கடைசி 12 ஆண்டுகள் தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். 1976-ம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்றார். யாழ்ப்பாணம் தெல்லிப்பழை துர்க்கா தேவி தேவஸ்தானத்தின் தலைவராக செயல்பட்டு வந்தார்.

யாழ் பல்கலைக்கழகம் 1998-ல் இவருக்கு கவுரவ கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கியது. 'சிவத்தமிழ்ச் செல்வி', 'திருவாசகக் கொண்டல்', 'செஞ்சொற் செம்மணி', 'சிவஞான வித்தகி', 'துர்க்கா புரந்தரி' உள்ளிட்ட ஏராளமான பட்டங்களையும் பல்வேறு விருதுகள், பரிசுகள், பதக்கங்களையும் பெற்றவர்.

2002-ல் சிவத் தமிழ்ச் செல்வி ஆய்வு நாலகத்தைத் தொடங்கினார். அருள் ஒனி என்ற மாதாந்திர இதழையும் தொடங்கி நடத்தி வந்தார். 10-க்கும் மேற்பட்ட சமய நால்களை எழுதியுள்ளார். இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், இங்கிலாந்து நாடுகளுக்குச் சென்று சமயச் சோந்பொழிவுகள் ஆற்றியுள்ளார்.

அன்பு ஆசிரியராக, தலைசிறந்த சமய சோந்பொழிவாளரான இவர், ஈழத்தமிழ்களால் வாழும் தெய்வமாகப் போற்றப்படார். 60 ஆண்டுகளுக்கும் மேல் சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் ஏழை, எளியவர் கங்குமி தொண்டாற்றிய தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி 2008-ம் ஆண்டு ஐங் மாதம் 83-ம் வயதில் மறைந்தார்.

-ராஜவீத்சுமி சிவலிங்கம்.

வெற்றியணி

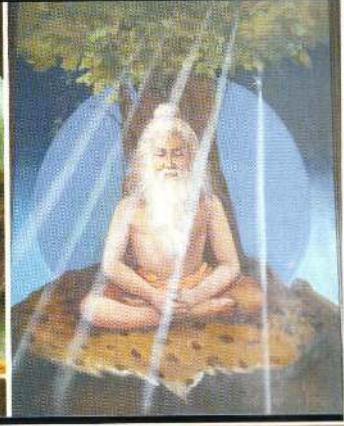
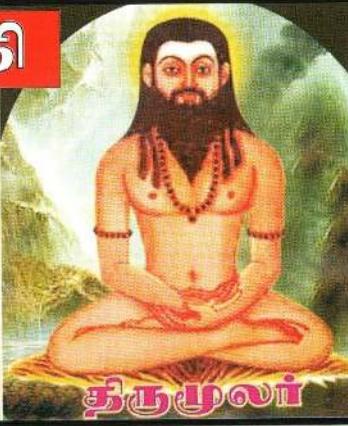
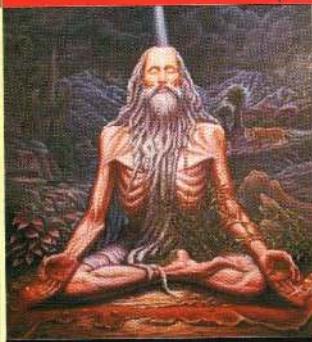
அன்று முதல் இன்று
வரை
தமிழர் இல்லம் எங்கும்
ஒலிக்கிறது

வெற்றியணி

Vettimani@hotmail.com

0163 199 2333

ஜீவசமாதி

திருமூலர்

மனிதனின் மரணத்தில் உகை வாழ்வின் முடிவுண்டு என்று கூறுவார்கள். ஆனால் அதே மரணத்தில் ஆத்மா ஆண்டவனோடு பயணத்தை ஆரம்பிக்கின்றது என்றும் சொல்வார்கள். கூகவே மரணம் ஒரு முற்றுப் புள்ளி அல்ல வெறும் காற்பள்ளி தான் என்று கூறுவார்கள். அதுவும் எல்லா ஆத்மாக்களும் ஆண்டவனோடு பயணத்தை மேற்கொள்ள முடியாது. எந்த ஆத்மா தன் உயிரிற்கு(வெளிர்க்கு) சமாதியை கொடுக்கின்றதோ அதனால் மட்டுமே மரணத்தை முடித்து பயணத்தைக் தொடர முடியும் என்று ஆண்மிகம் சொல்கின்றது.

சிந்தனை சிவவிடோபன்

உயிருக்கு எப்படி சமாதி கொடுப்பது என்ற தலைப்பை விளாங்கி கொள்ள, ஜீவசமாதியை விரிவாகப் பார்க்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளோம். சைவ சமய முறையில் மரணைக்கும் உடல்கள் ஏரிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் ஜீவசமாதி கண்ட உடல்கள் புதைக்கப்படுகின்றன. ஏன் என்றால் ஜீவசமாதி நிலையில், அடக்கப்பட்ட மனிதன் இயக்கம் காரணமாக மனித உடல் செயல்ந்துப் போகின்றதே ஒழிய, உடலை விட்டு உயிர் பிரியாது என்று திருமூலர் சொல்கின்றார். அதனால் உயிர் பிரியா உடலில், காலம் கூந்தும் குறிர்விசை திருக்கும் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறான ஜீவசமாதிகள் பல கோவில்களாக அவதாரமெடுக்கின்றது. அங்கு செல்வோரின் மனிதனையும் தெளிவடைகின்றன. வேண்டுதல்களும் நிறைவேறுகின்றன. ஆனால் விஞ்ஞான ரீதியாக ஜீவசமாதி எப்படி நடை பெறுகின்றது என்று யோசித்தீர்கள் என்றால் ஆச்சரியப்படுவேர்கள்.

விஞ்ஞானிகள் கூறும், ஒரு மனித உடல் குறிப்பிட்ட காலத்தின் பின் ஆற்றல் இழுக்கத் தொடரங்கும், உடலில் உள்ள கூறுகள் புதுப்பிக்கும் தன்மையை இழுக்கும். அதானால் உடல் தளர்வதைத்து தள்ளாடும் நிலைக்கு வருகின்றான் மனிதன். இந்த நிலையில் இருக்கும் சமயப் பெரியவர்கள் தங்கள் தளர்ச்சியை காண்பிக்காமல் கம்பீரமாக இருக்கவே ஜீவசமாதி என்ற வழிமுறையை கடைபிடிக்கின்றனர். என்று விஞ்ஞானிகள் குற்றம் கூறுகின்றனர்.

தொடர்ச்சி 29ம் பக்கம்.

டோட்டுமுன் நகரில் மாபெரும் ராஜ முத்திரை!

S.K.Silks & Gold Paraadise

பட்டுச் சேவைகளுக்கும்
தங்க நகைகளுக்கும்
நாடுங்கள்...

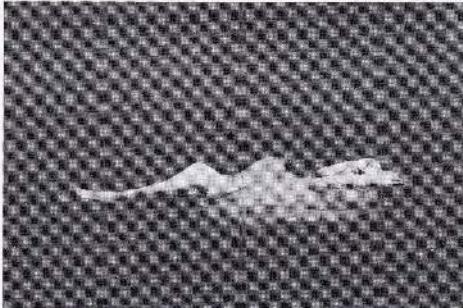
Mr.P.Sritharan
Proprietor

Adler str 33 - 44137 Dortmund

Tel:0231 9501 647

என்றும் புதிய
அடுக்கில் இருக்கியல் எனு!

28 ம் யக்குத் தொடர்ச்சி

எப்படி என்றால் பிராண்னாயாமம் செய்யும் போது சுவாசம் குறைந்து கொண்டே வரும் இறுதியில் புருவ மத்தில் ஒருங்கும் என்பார்கள்.

அவ்வாறு ஒருங்கும் நிலைக்கு அடுத்த கட்டமே சமாதி நிலை என்று கூறப்படுகின்றது. இதை விஞ்ஞானிகள் தற்கொலை நிலைக்கு ஒப்பிடுகின்றனர். எப்படி என்றால் நீருக்கழியில் மூச்சை அடக்கினால் எப்படி மரணம் வருகின்றதோ அதே போல. இவர்கள் தங்கள் நிலைங்களுக்கழியில் மூச்சையாகக் கிருஷிக்கின்றனர் என்று சொல்லப்படுகின்றது.

ஆனால் இந்தக் குற்றச்சாட்டை அவர்களால் நிருபிக்க முடியவில்லை. ஏன் என்றால் ஜீவ சமாதி அடையும் முனிவர்களின் உடலில் இருந்து நேர்மறை கதிர்கள் வீசுவதே காரணமாக அமைகின்றது.

ஆம் ஒவ்வொரு மனிதனின் உடலில் இருந்தும் கதிர்வீசுக் கட்டந்த வண்ணம் உள்ளது. அவர்களின் சிந்தனை, செயல் விளைவின் அடிப்படையில் நேர்மறை எண்ணாங்களும் எதிர்மறை எண்ணாங்களும் உருவாகுகின்றன.

எம் உடல் விவர்களை எல்லாம் கட்டுப்படுத்தி ஒழுங்கமைத்து வரையறைப்படுத்துகின்றது.

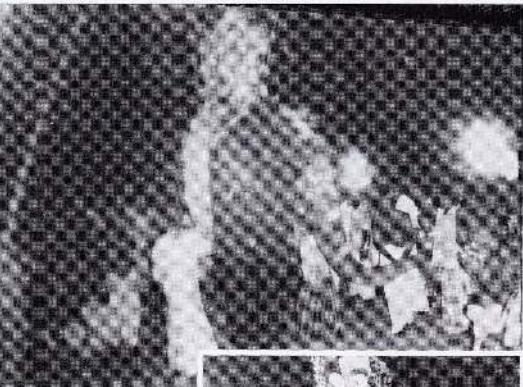
ஆனால் மனித உயிர் மரணத்தின் போது, உடலை விட்டுப் பிரியும் நிலையில், அந்த உயிர் உடலின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து விடுபடவே உடனடியாக எதிர்மறை கதிர்வீச்சாக மாறுகின்றது. அதனால்த் தான் மரணச் சடங்கு நடக்கும் இடம் சென்றால் குளிக்க வேண்டும் குறிப்பிட்ட நாட்கள் கோவில் சொல்லக் கூடாது என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஏன் என்றால் எங்கள் உடலில் ஏறியுள்ள எதிர்மறைக்

கதிர்களை கோவில் உள்ள நேர்மறைக் கதிர்கள் தாக்கி அழிக்க முயலும் போது அது எம் உடலையும் பாதிக்கும் என்று கூறி துடக்கு என்று கட்டுப்பாடு விதித்தனர். துடக்கு என்றால் தூர்+ அடக்கு, தூர் சக்தியை அடக்கும் செயற்பாடு.

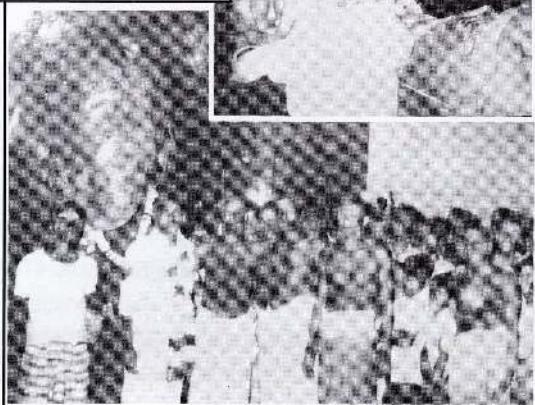
ஆகவே ஜீவசமாதி அடையும் உடலில் இருந்து நேர்மறை கதிர்கள் வீச்சின்றதால் அந்த உடலில் உயிர் பிரியாமல் உள்ளது மனம் மட்டுமே இயக்க மடங்கி உள்ளது என்று திருமூலர் கூறும் கருத்து மேய்ப்படுகின்றது.

தூய்மையாக இருந்து,
துறவியாக இருக்கும் - மனிதன்
துறவியாக இருந்தும் - எம்முள்
தூய்மையாக இருக்கின்றான்.

இணைவில் பரராஜசேகர பிள்ளையார் கோவில் “யானைத் திருவிழா” 1973

யானையில் பிள்ளையார் வீதிவலம்..

நன்றி: கலாநிதி ஆறு.திருமுருகன்

சவுத்தமழி 30

யேர்மனியில் புகந்பெற்ற

மொத்த விற்பனை நிலையம்

StaR-Impex

அரசேகப் பொருட்களுக்கு தின்றே நாடுங்கள்

எமது கிளையத்துளத்திற்குச் சென்று
எமது விடேட் சலுகைகளை அறிந்து
பயன் பெறுங்கள்!

web: www.star-impex.de

ஆலயத்திற்கும் இல்லத்தின் மாங்கலகரமான வைபவங்களுக்குமான பூஜைப் பொருட்கள், மற்றும் திருவிழாக்களுக்கு வேண்டிய அபிஷேகப் பொருட்களுக்கும், என்றும் நாடுங்கள்

e.mail: Info@star-impex.de

StaR Impex :
Inh :K.Sivasubramaniam

Tel.: 0231/860 2696 Mobil: 0172/2183703

Fax: 0231 860 2698

Franziusstrasse 150 (Tor 3)
DE:44147 Dortmund

சிவத்தமிழ் சிறக்க வாழ்த்துகிறோம்

வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுக்கு ஒரேயான பரிசீலனை மூலமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

இலங்கைக் குடியிருப்புகளை மறில் வியத்தகு மாற்றுத்தை ஏற்படுத்தியவரும் நவீன ஒவியக்கலையின் முன்னோடியான

ஓவியர் அ.மாற்கு நூபகார்த்து ஓவியப் பரிசுப் போட்டியும் கண்காட்சியும்

போட்டி நிபந்தனைகள்:

1. இலங்கையில் வசிக்கும் 6 -15 வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்களுக்கான போட்டி.
2. 21.0 cm X 29.7 cm அல்லது 29.7 cm X 42.0 cm அளவிலான காகிதம் அல்லது அட்டையில் எந்தவகையான ஊடகங்களையும் பாவித்து வரையலாம்.
3. A. எங்கள் வாழ்வு (Our Life), அல்லது B. எனது கனவு (My Dream) ஆகிய பொருள்பட ஓவியங்கள் வரையப்படவேண்டும்.
4. ஒருவர் ஒன்று அல்லது இரண்டு படைப்புகளையும் அனுப்பிவைக்கலாம்.
5. ஓவியத்தின் பின்புறத்தில் படைப்பாளியின் ஓஸிப்படம் ஒட்டப்பட்டு, பாடசாலை அதிபர் அல்லது கிராம சேவகரால் படைப்பாளியின் பெயர், வயது ஆகியன உறுதிப்படுத்தப்பட்டு கையொப்பமிட்டிருக்க வேண்டும்.
6. விண்ணப்பங்கள் 30. 04. 2019 திகதிக்கு முன்பாக கீழ்க்காணும் ஏதாவதோரு முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கப்படவேண்டும் அல்லது கையளிக்கப்படவேண்டும்.
7. நடுவர்களின் தீர்ப்பே முடிவானது.

மாந்பொக்கம்: Noolaham Foundation, 185, Aadiyapatham Road, Kokkuvil, Jaffna. 0773 747 828

மட்டக்களம்பு: P. Seevagan, Arangam Office, 227, Bar Road, Batticaloa - Tel: 0713 999 091

கிளிதூக்கி: S. Karunakaran, 754, Kanagarasa Thirunagar North, Kilinochchi - Tel: 0770 871 681

வத்துளை: Pramila Pradeepan, 14/2/17, Don Bosco Mawatha, Palliyawaththa, Wattala - Tel: 0771 320 780

பகுதிகள்: K. Thirulo/gashankar, Principal, Bd/Saraswathy National College, Mahiyangana Road, Badulla - Tel: 0716 997 844

மாத்துறை: Chandani Samarawickrama, Sipsara Education Center, 33, Issadeen Town, Matara - Tel: 0715 784 673

வைண்டளி தொடர்புகளுக்கு: K. K. Rajah +(44) 07736 908 421 , kkrajah2012@gmail.com

வெற்றிபூரம் போட்டியாளருக்கு வெறவர் நிறைவேகங்களேற்று

Rs. 2,000,00

ரூ.20,000, ரூ.15,000, ரூ.10,000, ரூ.5,000 என

18 முதல்கள் ஊக்குவியுத் தோக்கயாக வழங்கப்படவுள்ளன.

vimalam
Established 2004

கூட்டுரை மாந்பொக்கம்:

வேற்றுவன் பேரவை, இலங்கை

கூட்டு

தாய்வீடு

இலங்கை

மூலம்

கிளிதூக்கி கண்காடி நடைபெறவிந்தும் தீர்கள்: சிள்ளைச்சி, மாம்பாளை, கொழுஞ்சை

ஊடக அனுசரனை வெற்றிமணி .சிவத்தமிழ் - யேர்மணி - இங்கிலாந்து - இலங்கை

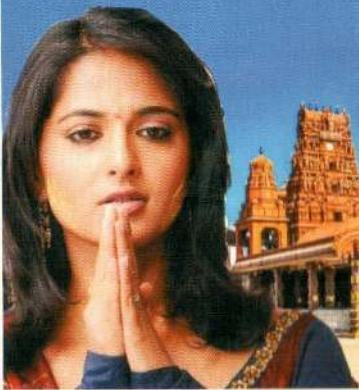
Bochum

Lucky Fly Reisebüro

Mob:No: 0179 1484 892

e.mail:siva 0108 @hotmail.com

Essener Str.26
44793 Bochum

சிவத்தமிழ் ஸிறக்க வாழ்த்துகிறோம்

Tel: 0234-2399032
Fax 0234-79457171
www.Lucky-fly.de